

CETDU

Central Extension Training and
Development Unit
NAFES

ການສຳຫຼວດກ່ຽວກັບ
ວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກໍາທີ່ດໍາເນີນ
ຢູ່ ສປປ ລາວ

ເດືອນກັນຍາ ຫາ ເດືອນພະຈິກ ປີ 2002

ການສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບ
ວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກໍາທີ່ດໍາເນີນ
ຢູ່ ສປປ ລາວ

ເດືອນກັນຍາ ຫາ ເດືອນພະຈິກ ປີ 2002

ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ

ຕູ້ ປ.ນ. 9159

ວຽງຈັນ, ລາວ

ໂທລະສັບ/ຜັກ: 021 – 732162, ຟັກຊີ 020 – 509001

Email: leap@laotel.com

ສາລະບານ

0. ອັກສອນຫຍໍ້	3
A. ພາກສະເໜີ	4
1. ຄວາມເປັນມາ	4
2. ວິທີການສໍາຫລວດ	4
B. ສະຫລຸບໂດຍຫຍໍ້	6
C. ຜົນຂອງການສໍາຫລວດ	9
1. ພາກ A: ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງໂຄງການ	9
o ຂອບເຂດເປົ້າໝາຍ	9
o ຈໍານວນບ້ານເປົ້າໝາຍ/ບ້ານຕົວແບບ	10
o ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງໂຄງການ	11
2. ພາກ B: ສະພາບຕົວຈິງຂອງຫມູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ.....	13
o ປະເພດຂອງດິນ.....	13
o ວຽກງານກະສິກໍາຕົ້ນຕໍໃນຫມູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ	13
o ບັນຫາ/ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕົ້ນຕໍຂອງການກະສິກໍາ	14
o ຄົນເຜົ່າສ່ວນໃຫຍ່ໃນຫມູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ	15
o ລະດັບການຮັບປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ	17
o ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ/ການເຂົ້າຫາຕະຫລາດ.....	18
o ການຈັດສັນທີ່ດິນ	19
3. ພາກ C: ເງື່ອນໄຂສະດວກໃນການປະຕິບັດວຽກງານສົ່ງເສີມ	21
o ຂໍ້ສະດວກໃນການເດີນທາງຂອງພະນັກງານພາກສະໜາມ.....	21
o ຈໍານວນບ້ານທີ່ພະນັກງານພາກສະໜາມຮັບຜິດຊອບ	21
o ການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານພາກສະໜາມໃນໄລຍະຜ່ານມາ	22
4. ພາກ D: ເຕັກນິກຕົ້ນຕໍ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ.....	24
o ການບັບປຸງພຶດ/ແນວພັນທີ່ມີແລ້ວ.....	24
o ການນໍາສະເໜີພຶດ/ແນວພັນຊະນິດໃໝ່	26
o ການບັບປຸງວິທີການລ້ຽງສັດ	27
o ການນໍາສະເໜີລະບົບການກະສິກໍາແບບໃໝ່	28
o ເຕັກໂນໂລຊີການກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ	28
o ການສ້າງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນພື້ນຖານຂອງບ້ານ	29
5. ພາກ E: ຮູບແບບການສົ່ງເສີມທີ່ໂຄງການນໍາໃຊ້	31
o ການກໍານົດການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໂຄງການ	31

- o ໂຄງການໄດ້ມີການສົບທົບກັບຊາວບ້ານແນວໃດ 32
- o ວິທີການນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໃຫ້ແກ່ຫມູ່ບ້ານ 32
- o ການໃຊ້ຈ່າຍໃນການສະໜອງວັດຖຸ-ອຸປະກອນ 33
- o ການຕິດຕາມຂອງພະນັກງານພາກສະໜາ 34
- o ວິທີການຕິດຕາມ 35
- o ຫນ້າທີ່ຕົ້ນຕໍຂອງການສົ່ງເສີມ 35
- o ວິທີການ/ຂັ້ນຕອນ ໂດຍລວມ ທີ່ໂຄງການໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມ 36
- ເອກະສານທີ່ຕິດຂັດມາພ້ອມ 1: ແບບ ສອບຖາມ.....39**
- ເອກະສານທີ່ຕິດຂັດມາພ້ອມ 2: ຂໍ້ມູນຂອງໂຄງການທີ່ຮ່ວມໃນການສຳຫຼວດ.....52**

0. ອັກສອນຫຍໍ້:

BE	ຜຸ່ບປົ່ມ (Bio-Extract).
CETDU	ຫວ່ວຍງາວນຜືກ ແລະ ພັດທະນາການສົ່ງເສີມຂັ້ນສູນກາງ
EDC	ບໍລິສັດ ທີ່ປຶກສາພັດທະນາວິສາຫະກິດຈໍາກັດ
HRD	ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ
LEAP	ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ
NAFES	ກອງສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ
NAWACOP	ໂຄງການຈັດສັນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ອ່າງນໍ້າຊື່ມ
NRM	ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ
NTFP	ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ
SPSS	ໂປແກ້ມເກັບກໍາຂໍ້ມູນ
SRI	ລະບົບການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບການຜະລິດເຂົ້າ
VDC	ຄະນະກໍາມະການພັດທະນາໝູ່ບ້ານ
VVW	ພະນັກງານສັດຕະວະແພດຂັ້ນບ້ານ

A. ພາກສະເໜີ

1. ຄວາມເປັນມາ:

ການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້ ແມ່ນ ການເລີ່ມຕົ້ນ ຂອງໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ (LEAP). ຈຸດປະສົງຂອງການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້ ແມ່ນເພື່ອຊອກຫາວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກໍາທັງແບບລວມໆ ແລະແບບສະເພາະດ້ານ ທີ່ດໍາເນີນການໂດຍບັນດາໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ ທີ່ກໍາລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປະຈຸບັນຢູ່ ສປປ ລາວ. ມັນແມ່ນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງໂຄງການ ໃນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍສຸດທ້າຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ການຊ່ວຍໃຫ້ກອງສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ NAFES ບັນລຸເປົ້າໝາຍຕາມທິດທາງແຜນນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໂດຍອີງໃສ່ບົດຮຽນ, ປະສົບການ ແລະພົນສໍາເລັດ ຂອງບັນດາໂຄງການເຫຼົ່ານີ້. ໜ່ວຍງານພຶກ ແລະ ພັດທະນາການສົ່ງເສີມ ຂັ້ນສູນກາງ CETDU ໄດ້ດໍາເນີນການສໍາຫຼວດຄັ້ງນີ້ ກໍຄືໄດ້ປ່ຽນຢາມ 4 ໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືທົບທວນໃນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນພາກສະໜາມ ພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ໃນງວດ 3 ປີ 2002.

2. ວິທີການສໍາຫຼວດ:

ການລົງສໍາຫຼວດ ໄດ້ໃຊ້ຮ່າງຄໍາຖາມ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງທີ່ປຶກສາ ຈາກອົງການ Care ປະຈໍາ ສປປ ລາວ ເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຈາກ 46 ໂຄງການ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ. ໃນນັ້ນມີ ຈໍານວນ 38 ໂຄງການ ໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໂດຍການສົ່ງຮ່າງຄໍາຖາມຄືນໃຫ້. ຮ່າງຄໍາຖາມນີ້ ປະກອບດ້ວຍ 5 ພາກສ່ວນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງລາຍລະອຽດລຸ່ມນີ້:

- A. ຂໍ້ມູນພື້ນຖານທົ່ວໄປ ຂອງແຕ່ລະໂຄງການ.
- B. ສະພາບຕົວຈິງຂອງຫມູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ.
- C. ເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສົ່ງເສີມ.
- D. ເຕັກນິກຕົ້ນຕໍ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ ທີ່ໂຄງການໄດ້ນໍາສະເໜີ.
- E. ຮູບແບບການສົ່ງເສີມ ຂອງໂຄງການ.

ຮ່າງຄຳກຳນົດທີ່ແຈກຢາຍໃຫ້ໂຄງການດັ່ງກ່າວ ມີທັງພາສາລາວ ແລະພາສາອັງກິດ. ໃນບັນດາຄຳກຳນົດເຫຼົ່ານີ້ ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນອອກແບບ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ສອບຖາມ ສາມາດມີຫຼາຍທາງເລືອກ ເນື່ອງຈາກວ່າຂອບເຂດເປົ້າໝາຍ ແລະກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການມີຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ຄຳຕອບທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງມີຫລາຍກວ່າ 38 ໂຄງການ. ເຊິ່ງໃນບົດສຳຫລວດນີ້ ເຮົາຈະເອີ້ນຄຳຕອບເລົ່ານັ້ນວ່າ ໂຄງການຍ່ອຍ.

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ພວກເຮົາໄດ້ນຳໃຊ້ໂປແກ້ມ SPSS, ເຊິ່ງແມ່ນໂປແກ້ມຄອມພິວເຕີຊະນິດໜຶ່ງສຳລັບການຄາດຄະເນດ້ານສະຖິຕິ ພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມື ຂອງ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາພັດທະນາວິສາຫະກິດ ຈຳກັດ(EDC).

B. ສະຫລຸບໂດຍຫຍໍ້

ການດຳເນີນການສຳຫລວດຂອງໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳຄັ້ງນີ້ ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ NAFES ບັນລຸເປົ້າໝາຍຕາມທິດທາງແຜນນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໂດຍອີງໃສ່ບົດຮຽນ, ປະສົບການ ແລະພົນສຳເລັດ ຂອງບັນດາໂຄງການທີ່ໄດ້ດຳເນີນໃນສປປລາວ. ພົນສຳເລັດຂອງການສຳຫລວດຄັ້ງນີ້ ເປັນປະໂຫຍດຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ NAFES ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນການພັດທະນາ ແລະສົ່ງເສີມກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ໃນທົ່ວປະເທດອີກດ້ວຍ.

ອີງຕາມພື້ນຖານຂອງໂຄງການສົ່ງເສີມໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຄງການສົ່ງເສີມທີ່ມີຢູ່ໃນ ສປປລາວ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ເຂດພາກເໜືອຂອງປະເທດ. ໂຄງການເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນຂອບເຂດຫຼາຍກ່ວາ 1 ເມືອງ ແລະ ລະຫວ່າງ 6 ຫາ 50 ໝູ່ບ້ານທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ. ໄລຍະເວລາຂອງໂຄງການແມ່ນຄ້າຍຄືກັນ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 3 ຫາ 4 ປີ ເຊິ່ງແມ່ນໄລຍະທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງການພັດທະນາ ໃນຂົງເຂດກະສິກຳ. ມີຫຼາຍໂຄງການເຮັດຫນ້າທີ່ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ/ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງບຸກຄະລະກອນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຍາກຈົນ, ການຮັບປະກັນຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີ ແລະ ການພັດທະນາກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ເຊິ່ງແມ່ນຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງໂຄງການ ແລະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກ່ວາ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງອົງກອນ ແລະອື່ນໆ. ເຊິ່ງມັນສະແດງອອກວ່າ ຫຼາຍໆໂຄງການ ໄດ້ຊ່ວຍປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ ແລະຂາດເຂີນ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະເຮັດວຽກ ແລະໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນບໍ່ພຽງແຕ່ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະພາກເອກະຊົນນຳອີກ.

ໂຄງການສົ່ງເສີມ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເລືອກເອົາປະຊາກອນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ເຂດພູດອຍ ແລະ ໝູ່ບ້ານທີ່ອາໄສປ່າໄມ້ເປັນບ່ອນທຳມາຫາກິນ ເປັນບ້ານເປົ້າໝາຍ. ເຂົ້າກິນ ແມ່ນບັນຫາສຳຄັນ ທີ່ໂຄງການຈັດເປັນບຸລິມະສິດທຳອິດຂອງຕົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ເພາະວ່າພວກເຂົາຢາກຈະແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ໃຫຍ່ ທີ່ສຸດ ຄືບັນຫາການຂາດແຄນເຂົ້າກິນ 2-3 ເດືອນ. ຕໍ່ບັນຫານີ້ ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ສຸມໃສ່ແກ້ໄຂຢ່າງຈິງຈັງ. ຄຳກຳນົດມີຢູ່ວ່າ ຊາວບ້ານຈະເໝັນຫນັກໃສ່ການປູກເຂົ້າພຽງຢ່າງດຽວບໍ່ ຫຼື ວ່າໂຄງການຈະຊ່ວຍຊອກຫາທາງອອກ ໂດຍການປູກພືດທີ່ເປັນສິນຄ້າລະບົດອື່ນທິດແທນຕາມເງື່ອນໄຂສະພາບທີ່ເໝາະສົມ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໃນກໍລະນີນີ້ ຊາວບ້ານສາມາດມີລາຍໄດ້ພຽງພໍ ເພື່ອນຳໄປຊື້ເຂົ້າກິນ. ມາຮອດປະຈຸບັນ ສາມາດສັງລວມໄດ້ວ່າ ກຸ່ມຊາວບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ຊຶ່ງເປັນລາວລຸ່ມ ປະສົບກັບ 3 ບັນຫາຕົ້ນຕໍ ໃນການຜະລິດກະສິກຳເຊັ່ນ: ຂາດຄວາມຮູ້ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ດິນບໍ່ດີ ແລະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານການຕະຫຼາດ. ມັນໝາຍຄວາມວ່າຄວາມຮູ້ດ້ານການຕະຫຼາດກໍ່ມີ

ຄວາມສໍາຄັນເທົ່າກັນກັບຄວາມຮູ້ດ້ານເຕັກນິກ. ສະນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງການມີຄວາມຍືນຍົງ ຕ້ອງໃຫ້ ການສະໜັບສະໜູນການສົ່ງເສີມການຕະຫລາດສໍາລັບພະລິດຕະພັນກະສິກໍາທີ່ພະລິດຢູ່ພາຍໃນ ຫລື ປະ ສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ທັງພາກລັດ ແລະເອກະຊົນ.

ເພື່ອສະດວກໃນການປະຕິບັດວຽກງານ ຂອງພະນັກງານສົ່ງເສີມ, ທາງໂຄງການໄດ້ສະໜອງ ພາຫານະໃນການເດີນທາງ ເພື່ອນໍາໃຊ້ຮ່ວມກັນພາຍໃນທົ່ວໆ. ພວກເຂົາຮັບຜິດຊອບ ວຽກງານຕິດ ຕາມໂຄງການພາຍໃນທົ່ວ, ແຕ່ລະທົ່ວໆຮັບຜິດຊອບ 1-5 ໝູ່ບ້ານ. ໂຄງການສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນໄດ້ໃຫ້ ຄວາມສໍາຄັນເທົ່າທຽມກັນໃນການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ໂດຍການຈັດ ຝຶກອົບຮົມໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ດ້ານເຕັກນິກ, ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການບໍລິຫານໂຄງການ ການ ແລະຫົວຂໍ້ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເຕັກນິກຕົ້ນຕໍ ທີ່ໂຄງການໄດ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມລວມທັງການປັບປຸງແນວພັນ/ພືດ ແລະ ການປັບປຸງວິທີການປູກນັ້ນ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນໄດ້ເໝັນໝັກໃສ່ການປູກເຂົ້າ, ຕົ້ນໄມ້ກີບໝາກ, ຜັກ ແລະ ພືດໄລຍະສັ້ນອື່ນໆ. ໃນນີ້ ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ ໄດ້ເລັ່ງໃສ່ການຊອກຫາແນວພັນໃໝ່ ແລະວິທີການປູກ ແບບໃໝ່ສໍາລັບຕົ້ນໄມ້ກີບໝາກ. ສ່ວນການປັບປຸງການລ້ຽງສັດນັ້ນ ໂຄງການໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ການສັກ ຢາກັນພະຍາດວັກຊີນໃຫ້ແກ່ໝູ, ສັດປີກ, ງົວ ແລະຄວາຍ. ສໍາລັບການພັດທະນາກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ ໂຄງການໄດ້ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສໍາຄັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການນໍາໃຊ້ຝຸ່ນທໍາມະຊາດ, ການປູກພືດໝູນວຽນ ແລະການປູກພືດອື່ນໆ. ນອກຈາກນີ້ ກຸ່ມອອມສິນ ແລະສິນເຊື້ອ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນບ້ານໜຶ່ງທີ່ໄດ້ ຮັບຄວາມສົນໃຈຈາກຊາວບ້ານ ເມື່ອທຽບໃສ່ກຸ່ມອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນກຸ່ມທະນາຄານເຂົ້າ ແລະງົວ, ຄວາຍ, ກຸ່ມຜູ້ຊົມໃຊ້ນໍ້າ ແລະກຸ່ມອື່ນໆ.

ສັງລວມໄດ້ວ່າ ຊາວບ້ານມີບົດບາດສໍາຄັນໃນທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການສົ່ງເສີມ ເຊັ່ນ: ການຄາດຄະເນບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວຈັດຕັ້ງກຸ່ມເພື່ອທົດລອງ, ວຽກງານຕິດຕາມກວດກາການ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະວຽກງານອື່ນໆ. ການນໍາສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີອັນໃໝ່ໃຫ້ແກ່ໝູ່ບ້ານ, ການປະສານສົມ ທົບກັນຂອງຊາວບ້ານ ແລະຂະບວນການ “ຮຽນຮູ້ຈາກການເຮັດຕົວຈິງ” ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ, ຫັດສະນະສຶກສາ ແລະ ການຢ້ຽມຢາມແລກປ່ຽນເຊິ່ງກັນແລະກັນ, ການທົດລອງຕົວຢ່າງ ແລະ ອື່ນໆແມ່ນກືືວ່າເປັນວິທີການທີ່ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ເລືອກນໍາໃຊ້ ແລະເປັນວິທີການທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ. ເປັນທີ່ໝັ້ງເຢັນໃຈ ທີ່ບັນດາໂຄງການສົ່ງເສີມ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດການກົມຂຸມ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນການສ້າງຂໍ້ ຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ. ໃນການສໍາພາດ/ສອບຖາມ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການນໍາສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ຂອງໂຄງການນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມກວດກາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຫລືອາດຈະຕິດຕາມກວດກາຕາມຄວາມຈໍາເປັນ ແລະຕາມຕາຕະລາງເວລາທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້. ກົນໄກສໍາ ຄັນ ຂອງພະນັກງານຕິດຕາມ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮຽນຮູ້ຂະບວນການ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະໃຫ້ຄໍາ ປຶກສາແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃນກໍລະນີປະສົບບັນຫາ ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ. ໃນການຕິດ

ຕາມກວດກາ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ພົບປະກັນຊາວບ້ານ, ລົງຊຽມຢ່າງພາກສະໜາມ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມໄກ້
ຊິດ ລະຫວ່າງ ພະນັກງານຂອງໂຄງການ ແລະຊາວບ້ານ.

ໃນໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍຂອງການສົ່ງເສີມ ແມ່ນການຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນ,
ຮອງລົງມາແມ່ນການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ແລະການນໍາສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີອັນໃໝ່. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່
ຕາມ ຂະບວນການສົ່ງເສີມນີ້ ເປັນວົງຈອນທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດທັງ 4 ຂັ້ນຕອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ຂັ້ນຕອນດັ່ງ
ກ່າວນີ້ປະກອບດ້ວຍ ຂັ້ນຕອນການກະກຽມ, ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຂັ້ນຕອນການຕິດຕາມຢ່າງ
ເປັນປົກກະຕິ ແລະຂັ້ນຕອນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະປະເມີນຜົນ. ບົດບາດຂອງຊາວກະສິກອນໃນ
ນາມເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼັກ ໄດ້ເໝັນໜັກໃນຂະບວນການເລົ່ານີ້. ໂຄງການຈັດສັນ ແລະປົກປັກຮັກສາ
ອ່າງນໍ້າຈຶ່ງມີ NAWACOP ຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ເຊິ່ງໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນບາງບົດຮຽນ
ທີ່ເປັນປະໂຫຍດເຊັ່ນ: ປະຈຸບັນ ພວກເຂົາກໍາລັງພົບກັບບັນຫາການເຕົ້າໂຮມ ຄວາມຮູ້ທີ່ຈໍາເປັນຂອງ
ຊາວກະສິກອນ ແລະການແລກປ່ຽນບົດຮຽນລະຫວ່າງກຸ່ມດ້ວຍກັນ ເຊິ່ງເປັນກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍໃນຂະບວນ
ການສົ່ງເສີມຂອງເຂົາເຈົ້າ.

C. ຜົນຂອງການສຳຫຼວດ

1. ພາກ A: ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງໂຄງການ

o ຂອບເຂດເປົ້າໝາຍ

ວຽກງານສົ່ງເສີມ ດັ່ງທີ່ສະແດງຢູ່ຕາຕະລາງ 1 ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ດຳເນີນ ຢູ່ໃນບັນດາແຂວງພາກເໜືອ ມີຈຳນວນ 39 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 54.17%, ກຸ່ມແມ່ນ ເຂດພາກກາງ ມີ 17 ໂຄງການເທົ່າກັບ 23.61% ແລະ ພາກໃຕ້ ມີ 16 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 22.22%.

ຕາຕະລາງ 1: ຈຳນວນໂຄງການທີ່ຕັ້ງຢູ່ແຕ່ລະພາກ:

ລ/ດ	ຊື່ແຂວງ	ຈຳນວນ ໂຄງການຍ່ອຍ ¹	ຄິດເປັນເປີເຊັນ
1	ຫລວງພໍ່ທາ	6	8.33%
2	ອຸດົມໄຊ	5	6.94%
3	ຜົ້ງສາລີ	1	1.39%
4	ໄຊຍະບູລີ	7	9.72%
5	ຫລວງພະບາງ	7	9.72%
6	ຊຽງຂວາງ	6	8.33%
7	ຫົວພັນ	4	5.56%
8	ບໍ່ແກ້ວ	3	4.17%
	ພາກເໜືອ	39	54.17%
9	ກຳພຸງນະຄອນ	5	6.94%
10	ແຂວງວຽງຈັນ	7	9.72%
11	ເຂດພິເສດໄຊສົມບູນ	1	1.39%
12	ບໍ່ລືຊາ	2	2.78%
13	ຄຳມ່ວນ	2	2.78%
	ພາກກາງ	17	23.61%
14	ສະຫວັນນະເຂດ	6	8.33%
15	ສາລະວັນ	5	6.94%
16	ເຊກອງ	2	2.78%
17	ອັດຕະປື	1	1.39%
18	ຈຳປາສັກ	2	2.78%
	ພາກໃຕ້	16	22.22%
	ລວມ	128	100.00%

¹ ໃນໂຄງການໜຶ່ງ ອາດຈະມີຫລາຍກິດຈະກຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະຕັ້ງຢູ່ສະຖານທີ່ທີ່ຕ່າງກັນ ເຊິ່ງໃນບົດລາຍງານນີ້ເອີ້ນວ່າ ໂຄງການຍ່ອຍ

ຕາຕະລາງ 2: ຄວາມກື່ອງໂຄງການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕົວເມືອງ

ຈຳນວນເມືອງ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1 ເມືອງ	11	28.9
2 ເມືອງ	8	21.1
3 ເມືອງ	4	10.5
4 ເມືອງ	2	5.3
5 ເມືອງ	4	10.5
ຫຼາຍກ່ວາ 5 ເມືອງ ຂຶ້ນໄປ	9	23.7
ລວມ	38	100.0

ຕາຕະລາງ 2 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຄງການສ່ວນໃຫ່ຍມີຈຳນວນກຳໜົດໃນຫຼາຍກ່ວາ 1 ເມືອງ ຂຶ້ນໄປ, ຊຶ່ງມີຈຳນວນ 27 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 71.1%, ໃນນັ້ນ ປະມານ 1/3 ແມ່ນຢູ່ເຂດ 2 ເມືອງ ແລະ ອີກ 1/3 ແມ່ນຢູ່ເຂດ ຈາກ 3 ເມືອງ ຫາ 5 ເມືອງ ແລະ 1/3 ທີ່ເຫລືອ ແມ່ນບອນໃນເຂດ ຫຼາຍກ່ວາ 5 ເມືອງຂຶ້ນໄປ.

o ຈຳນວນບ້ານເປົ້າໝາຍ/ບ້ານຕົວແບບ

ຕາຕະລາງ 3: ຫມູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ/ບ້ານຕົວແບບ

ຈຳນວນບ້ານ	ຈຳນວນໂຄງການ (ໃນປະຈຸບັນ)	ເປີເຊັນ	ຈຳນວນໂຄງການ (ແຜນການຮອດ...)	ເປີເຊັນ
1 – 5	3	7.9	2	5.3
6-10	12	31.6	7	18.4
11-20	8	21	7	18.4
21-50	9	23.7	5	13.1
51-100	5	13.1	2	5.3
ຫຼາຍກ່ວາ 100	1	2.7	2	5.3
ອື່ນໆ ²	ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ	0	13	34.2
ລວມ	38	100	38	100

ຕາຕະລາງ 3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນປະຈຸບັນ ຈຳນວນຫມູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍທີ່ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ ດຳເນີນຢູ່ແມ່ນ ແຕ່ 6 ຫາ 50 ບ້ານ (29 ໂຄງການ ເທົ່າກັບ 76.3%). ໂຄງການໄດ້ມີແຜນທີ່ຈະສົ່ງ ເສີມໃນອານາຄົດໃນຈຳນວນຫມູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍລະດັບດຽວກັນ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ໃນຕາຕະລາງສຸດ ທ້າຍນີ້ ອາດຈະບໍ່ມີຄວາມໝາຍເທົ່າທີ່ຄວນ ເພາະວ່າ ຫຼາຍກ່ວາ 1/3 ຂອງໂຄງການ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ສະ ໜອງຄຳຕອບໃຫ້.

² ໃນ 13 ກໍລະນີ, ມີ 12 ທີ່ບໍ່ມີຄຳຕອບ ແລະ 1 ແມ່ນບໍ່ໄດ້ກຳນົດຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບຈຳນວນບ້ານທີ່ຈະຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ.

ຕາຕະລາງ 4: ໄລຍະເວລາຂອງໂຄງການ

ຈຳນວນປີ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	1	2.6
2	2	5.3
3	14	36.8
4	7	18.4
5	4	10.5
6	3	7.9
7	2	5.3
8	1	2.6
10	1	2.6
ອື່ນໆ ³	3	7.9
ລວມ	38	100.0

ດັ່ງທີ່ຕາຕະລາງ 4 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຄງການທີ່ມີອາຍຸ 3-4ປີ ແມ່ນກວມເອົາຫຼາຍກ່ວາ 50 % ຂອງຈຳນວນໂຄງການ ທີ່ໄດ້ຖືກສໍາພາດ ຫຼື ເທົ່າກັບ 21 ໂຄງການ. ຕົວເລກຍັງຢືນຢັນວ່າໄລຍະເວລາຂອງໂຄງການແຕ່ 1 ຫາ 2 ປີ ເປັນໄລຍະເວລາທີ່ສັ້ນຫຼາຍ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ແລະການພິຈາລະນາ ພິມສໍາເລັດຂອງໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະບອກນັ້ນ ກໍຍັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີບໍ່ພໍເທົ່າໃດໂຄງການ ທີ່ ມີອາຍຸຫຼາຍກ່ວາ 7 ປີ.

o ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງໂຄງການ

ຕາຕະລາງ 5: ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍ ຂອງໂຄງການ

ລ/ດ	ຈຸດປະສົງ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ38ໂຄງການ)
1	ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ	21	55.26%
2	ການພັດທະນາກະສິກໍາແບບອື່ນໆ	27	71.05%
3	ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ	31	81.58%
4	ການຮັບປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ	31	81.58%
5	ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ/ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ	32	84.21%
6	ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ອົງກອນ	15	39.47%
7	ການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ	17	44.74%
8	ຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກກະສິກໍາ	7	18.42%
9	ຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນວຽກງານກະສິກໍາ	19	50.00%

ຕາຕະລາງ 5 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບັນດາໂຄງການສົ່ງເສີມສ່ວນໃຫ່ຍ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ 3 ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍເຊັ່ນ: ການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອເສີມສ້າງຂີດຄວາມອາດສາມາດ/ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ມີ

³ ໃນສາມໂຄງການນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນໄລຍະທ້າຍຂອງໂຄງການ ໂຄງການບໍ່ມີຕົ້ນຕົວ

ການປະເມີນພິມກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມກະສິກໍາທີ່ດໍາເນີນຢູ່ ສປປລາວ (2002)

ດໍາເນີນການໂດຍ: ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ LEAP

32 ໂຄງການ ເທົ່າກັບ 84.21%. ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຍາກຈົນ ແລະ ການຮັບປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ ແຕ່ລະ ຈຸດປະສົງມີ 31 ໂຄງການ ເທົ່າກັບ 81.58%, ການພັດທະນາກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ ມີ 27 ໂຄງການ ເທົ່າກັບ 71.05 %, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຈຸດປະສົງອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກໍາ ແມ່ນໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນເກືອບເທົ່າທຽມກັນ ຄື: 55.26% ແລະ 50% ຕາມລຳດັບ. ກຸ່ມຈາກນັ້ນ ແມ່ນດ້ານສາທາລະນາສຸກ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການສຶກສາ, ການເງິນຈຸນລະພາກ, ການສ້າງລາຍຮັບ, ການບໍລິຫານໝູ່ບ້ານ ແລະ ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງບຸກຄະລະກອນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ການລຽງລຳດັບຕາມຈຸດປະສົງ (ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສໍາຄັນຂອງຈຸດປະສົງເຊັ່ນ: ສໍາຄັນທີ່ສຸດ, ສໍາຄັນ ແລະ ສໍາຄັນໜ້ອຍ) ບໍ່ສາມາດຈັດລຽງໄດ້ ເພາະວ່າ 2/3 ຂອງໂຄງການ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຈັດລຽງຕາມ ບຸລິມະສິດ.

ສະຫຼຸບຄວາມແລ້ວ ບັນດາໂຄງການສົ່ງເສີມ ໃນ ສປປລາວ ທີ່ມີຢູ່ ສ່ວນໃຫ່ຍ ແມ່ນນອນຢູ່ ເຂດພາກເໜືອ. ດໍາເນີນການຢູ່ໃນຂອບເຂດຫຼາຍກ່ວາ 1 ເມືອງ ແລະ ຢູ່ລະຫວ່າງ 6 ຫາ 50 ໝູ່ ບ້ານເປົ້າໝາຍ. ອາຍຸໂຄງການສ່ວນຫລາຍຈະຢູ່ລະຫວ່າງ 3 ຫາ 4 ປີ ເລິ່ງເປັນໄລຍະເວລາທີ່ ໝາະສົມ ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍຢ່າງເປັນຮູບປະທໍາຂອງການພັດທະນາດ້ານກະສິກໍາ. ມີຫຼາຍໆ ໂຄງການ ທີ່ໄດ້ກໍານົດເອົາ ການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດບຸກຄະລະກອນ, ການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຍາກຈົນ, ການຮັບປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ, ແລະ ການພັດທະນາກະສິກໍາແບບ ຍືນຍົງ ເປັນຈຸດປະສົງສໍາຄັນຕົ້ນຕໍ. ກຸ່ມຈາກນັ້ນ ແມ່ນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການເສີມ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງອົງກອນ ແລະ ອື່ນໆ. ອັນນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ, ຂາດເຂີນ ແລະໂຄງການພ້ອມທີ່ຈະໃຫ້ການ ຮ່ວມມື ແລະໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນບໍ່ພຽງແຕ່ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໂຄງການຍັງ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະພາກເອກະຊົນອີກດ້ວຍ.

2. ພາກ B: ສະພາບຕົວຈິງຂອງໝູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ

o ປະເພດຂອງດິນ

ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໝູ່ບ້ານທີ່ຕັ້ງຢູ່ເຂດພູດອຍ ແມ່ນຄຸນລັກສະນະຕົ້ນຕໍ ຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ທີ່ທາງໂຄງການສົ່ງເສີມກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ (ມີ 31 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 81.58%). ໝູ່ບ້ານທີ່ກຳລັງເປັນບູລິມະສິດທີ່ສອງຂອງໂຄງການແມ່ນໝູ່ບ້ານທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມັດເປັນບ່ອນທຳມາຫາກິນ ແລະ ໝູ່ບ້ານທີ່ຢູ່ໃນເຂດທົ່ງພຽງ ທີ່ມີນ້ຳພົນ (68.42% ແລະ 60.53%, ຕາມລຳດັບ).

ຕາຕະລາງ 6: ປະເພດຂອງດິນ

ລ/ດ	ປະເພດຂອງດິນ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ 38ໂຄງການ)
1	ເຂດພູດອຍ	31	81.58%
2	ເຂດທົ່ງພຽງທີ່ໃຊ້ຊົນລະປະທານ ໃນລະດູຝົນ	13	34.21%
3	ເຂດທົ່ງພຽງທີ່ໃຊ້ຊົນລະປະທານ ໃນ2ລະດູ	10	26.32%
4	ເຂດທົ່ງພຽງທີ່ອາໄສນ້ຳທຳມະຊາດ	23	60.53%
5	ບ້ານທີ່ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ເປັນແຫຼ່ງທຳມາຫາກິນ	26	68.42%

ເຫດຜົນທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໝູ່ບ້ານເຫຼົ່ານີ້ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາແມ່ນເປັນຜູ້ຂາດເຂີນ ແລະດ້ອຍພັດທະນາໃນປະເທດ ແລະຕັ້ງຢູ່ເຂດທ່າງໂກສອກຫຼີກ ແລະຮຽກຮ້ອງສິ່ງຈຳເປັນພື້ນຖານເພື່ອຄວາມຢູ່ລອດ ແລະເພື່ອການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີຂຶ້ນ. ສ່ວນລັກຊະນະຂອງດິນປະເພດອື່ນໃນເຂດເປົ້າໝາຍເຊັ່ນ: ດິນທີ່ຢູ່ໃນທີ່ສູງ ແລະອາກາດເຢັນ, ໝອງ, ຫ້ວຍ, ດິນຄ້ອຍ ແລະດິນທີ່ເປັນເນີນ, ເຂດທີ່ມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະເຂດທີ່ບໍ່ມີຊົນລະປະທານນັ້ນ ໂຄງການກໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນເວລາສຳພາດ. ໃນຕາຕະລາງ 5 ນີ້ ກ້າຈະຈັດລຽງບູລິມະສິດຕາມຄວາມສຳຄັນນັ້ນ ມັນກໍ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໄດ້ ເພາະວ່າຫລາຍກວ່າ 70% ຂອງໂຄງການບໍ່ໄດ້ລະບຸຄວາມສຳຄັນຂອງໂຄງການແຕ່ຢ່າງໃດ.

o ວຽກງານກະສິກຳຕົ້ນຕໍຢູ່ໃນໝູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ

ຕາຕະລາງ 7: ບັນດາວຽກງານກະສິກຳຕົ້ນຕໍ ໃນໝູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ

ລ/ດ	ວຽກງານກະສິກຳຕົ້ນຕໍ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ38ໂຄງການ)
1	ປູກເຂົ້າ	37	97.37%
2	ປູກພືດເປັນສິນຄ້າ	26	68.42%
3	ລ້ຽງສັດ	32	84.21%
4	ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ	23	60.53%
5	ວຽກທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກຳ	17	44.74%

ກາຍປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມກະສິກຳທີ່ດຳເນີນຢູ່ ສປປລາວ (2002)
ດຳເນີນການໂດຍ: ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ LEAP

ຕາຕະລາງ 7 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເກືອບໝົດທຸກໂຄງການໃນໝູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ (37 ໂຄງການ ເທົ່າກັບ 97.37%) ກືຮອກການປູກເຂົ້າ ເປັນວຽກງານຕົ້ນຕໍຂອງເຂົາເຈົ້າ, ກັດຈາກນັ້ນ ແມ່ນການ ລ້ຽງສັດ (32 ໂຄງການ ຫຼືເທົ່າກັບ 84.21%), ການປູກພັກ ມີ 26 ໂຄງການ ເທົ່າກັບ 68.42%, ລະດັບ ທີ່ ສີ່ ແມ່ນວຽກຕິດພັນກັບການເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ກວມເອົາຫຼາຍກ່ວາເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງບັນດາໂຄງ ການ ມີ 23 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 60.53%, ສ່ວນວຽກງານທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກໍາເຊັ່ນ ຫັດກະກໍາ ມີ 8 ໂຄງ ການ, ຮັບຈ້າງ 2 ໂຄງການ, ລ້ຽງມ້ອນ 2 ໂຄງການ ແລະການຄ້າ 1 ໂຄງການ.

ໃນຈຳນວນ 32 ໂຄງການ ທີ່ຕິດພັນກັບການລ້ຽງສັດນັ້ນ ໂຄງການດັ່ງກ່າວສາມາດຕອບສະ ໜອງໄດ້ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການບໍລິໂພກຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະສ່ວນໜຶ່ງຂາຍເປັນສິນຄ້າ. ໃນນີ້ ມີໂຄງການສ່ວນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາ. ການຈັດລຽງໂດຍອີງໃສ່ບຸລິມະສິດຄວາມສຳຄັນຂອງໂຄງ ການ ແມ່ນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເພາະວ່າ 80% ຂອງຈຳນວນໂຄງການ ບໍ່ໄດ້ເວົ້າລະ ອຽດເກີງກິດຈະກຳຂອງເຂົາເຈົ້າ.

o ບັນຫາ/ຂໍ້ຖ້າງຍາກຕົ້ນຕໍຂອງວຽກງານກະສິກໍາ

ຕາຕະລາງ 8: ບັນຫາ/ຂໍ້ຖ້າງຍາກ ຂອງວຽກງານກະສິກໍາ

ລ/ດ	ບັນຫາ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ (ໃນ 38 ໂຄງການ)
1	ໄພນ້ຳຖ້ວມ	6	15.8%
2	ໄພແຫ້ງແລ້ງ	14	36.8%
3	ສັດທໍາລາຍ	18	47.4%
4	ພະຍາດຂອງພືດ	15	39.5%
5	ດິນບໍ່ດີ	24	63.2%
6	ດິນເຈືອນ	17	44.7%
7	ຂາດຄວາມຮູ້ດ້ານເຕັກນິກ	27	71.1%
8	ຂາດວິທີການເຂົ້າຫາຕະຫຼາດ	23	60.5%
9	ຜົນລະປູກບໍ່ດີ	13	34.2%
10	ສັດລ້ຽງບໍ່ມີຄຸນະພາບ	20	52.7%
11	ວັດສະພືດ	12	31.6%
12	ບັນຫາອື່ນໆ	12	31.6%

ອີງໃສ່ຕາຕະລາງ 8 ຂ້າງເທິງສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການປະສົບກັບ 3 ບັນຫາຕົ້ນຕໍເຊັ່ນ: ຂາດຄວາມຮູ້ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ມີ 27 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ71.1%, ດິນບໍ່ດີ ມີ 24 ໂຄງການ ຫຼື 63.2% ແລະຂາດວິທີການເຂົ້າຫາຕະຫຼາດ ມີ 23 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 60.5% ໂດຍ

ສະເພາະແມ່ນກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ຊຶ່ງອາໄສຢູ່ເຂດພູດອຍຫ່າງໄກສອກຫລີກ ທີ່ເປັນເຂດ ດ້ອຍພັດທະນາ, ພວກເຂົາຂາດໂອກາດທີ່ດີ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະສັງຄົມ.

o ຊົນເຜົ່າສ່ວນໃຫຍ່ໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ

ໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຄງການທີ່ກຶກສໍາພາດ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ດໍາເນີນກັບກຸ່ມ ລາວລຸ່ມ (ມີ 33 ໂຄງການຍ່ອຍ ເທົ່າກັບ 42%) ແລະລາວສູງ (24 ໂຄງການຍ່ອຍ ຫຼື ເທົ່າກັບ 31%). ສ່ວນ ກຸ່ມລາວເທິງແມ່ນມີຈໍານວນໜ້ອຍ ພຽງແຕ່ 21 ໂຄງການຍ່ອຍ ຫຼື ເທົ່າກັບ 27%. ອີງໃສ່ໂຄງປະ ກອບທາງການ ດ້ານຈໍານວນຂອງປະຊາກອນ ແມ່ນ ປະກອບດ້ວຍລາວລຸ່ມ 60%, ລາວສູງ 10% ແລະລາວເທິງ 30%.

ຕາຕະລາງ 9: ຊົນເຜົ່າ ແມ່ນກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ

ລ/ດ	ກຸ່ມ	ຈໍານວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	ລາວລຸ່ມ	33	42%
2	ລາວເທິງ	21	27%
3	ລາວສູງ	24	31%
	ລວມທັງໝົດ	78	100%

ຕາຕະລາງ 10: ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍລາວລຸ່ມ ແມ່ນເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ

ລ/ດ	ລາວລຸ່ມ	ໂຄງການຍ່ອຍ	%
1	ລູ	16	42%
2	ອ່າງ	1	3%
3	ລາວ	5	13%
4	ລຽນ(ລານ)	1	3%
5	ພູໄທ	4	11%
6	ພວນ	2	5%
7	ໄທແດງ	3	8%
8	ໄທດໍາ	5	13%
9	ລາວໄໝ້	1	3%
	ລວມ	38	100%

ໃນຕາຕະລາງ 10 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຜົ່າລູ ເປັນຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ທີ່ໄດ້ຮັບໂຄງການ ຫຼາຍກວ່າໝູ່ເມືອງທຽບໃສ່ກຸ່ມຊົນເຜົ່າລາວລຸ່ມດ້ວຍກັນ (ມີ 16 ໂຄງການຍ່ອຍ ຫຼື ເທົ່າກັບ 42%). ສ່ວນເຜົ່າ ລາວ ແລະ ເຜົ່າໄທດໍາ ແມ່ນຢູ່ລະດັບທີສອງ ມີ 5 ໂຄງການຍ່ອຍ ຫຼື ເທົ່າກັບ 13%.

ຕາຕະລາງ 11: ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍລາວເທິງ ແມ່ນເຜົ່າເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ

ລ/ດ	ລາວເທິງ	ໂຄງການນ້ອຍ	%
1	ກະແຕງ	3	9%
2	ຕະໂອ້ຍ	1	3%
3	ບະແຈະ	2	6%
4	ສ່ວຍ	1	3%
5	ກະຕູ່	2	6%
6	ຂະມຸ	13	38%
7	ມະກອງ	3	9%
8	ລູ	1	3%
9	ລະເວນ	1	3%
10	ໂຕ່ງ	1	3%
11	ແຈະ	1	3%
12	ຕະລ່ຽງ	1	3%
13	ອາລັກ	1	3%
14	ພລາຍ	1	3%
15	ລາວເສັ້ງ	1	3%
16	ກາກາງ	1	3%
	ລວມ	34	100%

ໃນຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍລາວເທິງນີ້, ຂະມຸ ແມ່ນກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການເຊິ່ງກວມເອົາຈຳນວນຫຼາຍທີ່ສຸດ, ດັ່ງທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 11.

ຕາຕະລາງ 12: ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍລາວສູງ ແມ່ນເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ

ລ/ດ	ລາວສູງ	ໂຄງການຍ່ອຍ	%
1	ຍ້າວ	3	13%
2	ຫີ້	1	4%
3	ຜູ້ນ້ອຍ	1	4%
4	ອະກ່າ (ອີກ)	3	13%
5	ລາວແຕນ	1	4%
6	ມັນລຸ່	1	4%
7	ມູເລີ	1	4%
8	ມື້ງຂາວ	2	9%
9	ມື້ງລາຍ	10	43%
	ລວມ	23	100%

ນອນໃນຊົນເຜົ່າລາວສູງນັ້ນ ມື້ງແມ່ນກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງນຶ່ງຂອງບັນດາເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍລາວສູງທັງໝົດ (ມີ 12 ໂຄງການຍ່ອຍ ຫຼື ເທົ່າກັບ 52%). ມື້ງລາຍ ເປັນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍໃນກຸ່ມຊົນເຜົ່າລາວສູງທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການຫຼາຍທີ່ສຸດ (ມີ 10 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 43%), ກັດຈາກນັ້ນ ແມ່ນ ຍ້າວ ແລະ ອະກ່າ (ອີກ) ມີ 3 ໂຄງການຍ່ອຍ ຫຼື ເທົ່າກັບ 13%.

o ຄວາມສາມາດຮັບປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ

ຕາຕະລາງ 13: ຄວາມສາມາດກຸ້ມຕົນເອງທາງດ້ານເຂົ້າກິນ

ລ/ດ	ລະດັບເຂົ້າກຸ້ມກິນ	ຈຳນວນໂຄງການຍ່ອຍ	ເປີເຊັນ
1	ເຂົ້າເຫຼືອກິນ	2	3.8%
2	ເຂົ້າກຸ້ມກິນ	11	20.7%
3	ຂາດແຄນເຂົ້າກິນ 2-3 ເດືອນ	19	35.8%
4	ຂາດແຄນເຂົ້າກິນ 3 ເດືອນຂຶ້ນໄປ	21	39.7%
	ລວມ	53 ⁴	100.0%

ລະດັບຄວາມສາມາດມີເຂົ້າກຸ້ມກິນ ຢູ່ຂອບເຂດກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ແມ່ນເຫັນວ່າຂ້ອນຂ້າງໜ້ອຍ. ຫຼາຍກ່ວາ 75% ຂອງໂຄງການ ຕັດສິນໃຈນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທ່າແຮງຂອງໂຄງການ ເພື່ອ

⁴ ບາງໂຄງການໄດ້ລະບຸການຮັບປະກັນດ້ານອາຫານຫຼາຍກ່ວາ ນຶ່ງລະດັບ ເປັນເຂດເປົ້າໝາຍຂອງເຂົ້າເຈົ້າແມ່ນແຕກຕ່າງ. ແລະຈຳນວນບ້ານໃນແຕ່ລະລະດັບບໍ່ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນ.

ຊ່ວຍໝູ່ບ້ານ ທີ່ປະສົບບັນຫາຂາດແຄນເຂົ້າກິນ ເຖິງ 2 ເດືອນ ຫຼື 3 ເດືອນຂຶ້ນໄປ. ຜ່ານການສຳຫຼວດ ໄດ້ຮູ້ວ່າ ໂຄງການໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ໝູ່ບ້ານທີ່ຂາດແຄນເຂົ້າກິນ ດ້ວຍການຊ່ວຍສ້າງແຫຼ່ງ ລາຍຮັບອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກຳເຊັ່ນ: ລາຍຮັບຈາກຫັດກະກຳ, ການເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະວຽກ ສ້າງລາຍຮັບອື່ນໆ ເພື່ອຊື້ເຂົ້າກິນ.

o ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ/ການເຂົ້າຫາຕະຫຼາດ

ຕາຕະລາງ 14: ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ/ການເຂົ້າຫາຕະຫຼາດ

ລ/ດ	ສະພາບການຄົມມະນາຄົມ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ 38ໂຄງການ)
1	ອ່າງ	21	21.0 %
2	ທຽວໄດ້ສະເພາະແຕ່ໃນລະດູແລ້ງ	19	50.0%
3	ທຽວໄດ້ 2 ລະດູ	20	52.6%
4	ໄກ້ກັບທາງໃຫ່ຍ	26	68.4%

ຕາຕະລາງ 15: ໄລຍະທາງຫາຕະຫຼາດ

ລ/ດ	ໄລຍະທາງ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	1-15 ກິໂລແມັດ	9	23.7%
2	16-30 ກິໂລແມັດ	8	21.0%
3	ຫຼາຍກ່ວາ 30 ກິໂລແມັດ	5	13.3%
4	ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ	16	42.0%
	ລວມ	38	100.0%

ໃນຕາຕະລາງ 14 ແລະ 15 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບັນດາໝູ່ບ້ານເບື້ອງໜ້າສ່ວນໃຫ່ຍ ແມ່ນຢູ່ໄກ້ ກັບທາງໃຫ່ຍ (ມີ 26 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ68.4%) ຫຼື ເຂົ້າຫາຕະຫຼາດດ້ວຍການອ່າງ (20-21 ໂຄງ ການ ຫລື 50-52.6%). ເພາະສະນັ້ນ, ຫຼາຍກ່ວາ 1/3 ຂອງບັນດາໝູ່ບ້ານ ແມ່ນຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຕະຫຼາດ ເກີນກ່ວາ 15 ກິໂລແມັດ. ດັ່ງທີ່ສະແດງໃນຕາຕະລາງ 15 ເຫັນໄດ້ວ່າ ມີ ຈຳນວນເຖິງ 42% ຂອງໂຄງ ການ ທີ່ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບໄລຍະທາງຫາຕະຫຼາດ.

ຕາຕະລາງ 16: ພາຫານະທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການເດີນທາງ

ລ/ດ	ລາຍລະອຽດ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	ຍ່າງ	8	19%
2	ລົດຖີບ	7	17%
3	ລົດຈັກ	1	2%
4	ມ້າ	3	7%
5	ລົດຕັກເຕີ	6	14%
6	ລົດໃຫຍ່	3	7%
7	ລົດໂດຍສານຂອງລັດ	8	19%
8	ເຮືອ	2	5%
9	ກວຽນ	2	5%
10	ອື່ນໆ	2	5%
	ລວມ	42	100%

ການຍ່າງ, ການນຳໃຊ້ພາຫານຂອງລັດ ແລະ ໃຊ້ລົດຖີບ ແມ່ນອາບພາຫານທີ່ໝູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍນຳໃຊ້ ເຊິ່ງກວມເອົາເຄິ່ງຂອງຈຳນວນໂຄງການ. ສ່ວນການນຳໃຊ້ລົດຕັກເຕີ(ລົດອີ່ແຕນ) ກໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໃນອັດຕາສ່ວນສູງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

o ການຈັດສັນທີ່ດິນ

ຕາຕະລາງ 17: ການມອບດິນ/ມອບປ່າ

ລ/ດ	ການຈັດສັນດິນ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	ໄດ້ປະຕິບັດໃນທຸກໆບ້ານເປົ້າໝາຍ	18	47.4%
2	ບໍ່ທັນໄດ້ປະຕິບັດ	5	13.2%
3	ໄດ້ປະຕິບັດໃນບາງບ້ານ	10	26.2%
4	ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ	5	13.2%
	ລວມ	38	100.0%

ດິນທີ່ໄດ້ມີການຈັດສັນແບ່ງປັນໃຫ້ປະຊາກອນໃນບ້ານ ແມ່ນ ມີຈຳນວນ 18 ໂຄງການ (ຫຼື ເທົ່າກັບ 47.4%) ແລະ 10 ໂຄງການ (ຫລື 26.2%) ແມ່ນ ໄດ້ມີການແບ່ງປັນແລ້ວ ຫລືແບ່ງປັນແລ້ວບາງສ່ວນຕາມລຳດັບ. ໃນຈຳນວນ 28 ບ້ານທີ່ມີການຈັດສັນທີ່ດິນນັ້ນ ແມ່ນມີ 11 ບ້ານເປົ້າໝາຍ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ ໃນໄລຍະ ແຕ່ປີ 1989 ຫາ 1999 ແລະ ມີ 10 ບ້ານ ແມ່ນປະຕິບັດໃນໄລຍະ ແຕ່ປີ 2000 ຫາ 2002 ແລະ ສ່ວນອີກ 7 ບ້ານ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ລະບຸປີທີ່ມີການຈັດສັນດິນ.

ການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມກະສິກຳທີ່ດຳເນີນຢູ່ ສປປລາວ (2002)
ດຳເນີນການໂດຍ: ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ LEAP

ສະຫຼຸບລວມແລ້ວ ເປົ້າໝາຍຂອງບັນດາໂຄງການ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຢູ່ໃນປະຈຸບັນກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສ່ວນໃຫ່ຍ ແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດ ຢູ່ເຂດພູດອຍ ທີ່ໃຊ້ຊີວິດທຳມາ ຫາກິນໂດຍອາໄສປ່າໄມ້. ການຜະລິດເຂົ້າ ເປັນບຸລິມະສິດສຳຄັນຂອງໂຄງການ ເພື່ອແນ ໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາ ຂາດແຄນເຂົ້າກິນ ໃນໄລຍະ 2-3 ເດືອນກ່ອນ. ບາງທ່ານອາດຈະຕັ້ງຄຳກາມ ວ່າ ຊາວບ້ານຄວນເນັ້ນຫນັກໃສ່ການປູກເຂົ້າພຽງຢ່າງດຽວບໍ່ ຫຼື ວ່າໂຄງການຈະຕ້ອງຊ່ວຍ ຊອກທາງອອກໃຫ້ບັນດາບ້ານເຫຼົ່ານັ້ນ ໂດຍການປູກພືດອື່ນທົດແທນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມກັບ ສະພາບຕົວຈິງຂອງບ້ານ, ໃນກໍລະນີນີ້ ໝູ່ບ້ານອາດຈະສາມາດສ້າງລາຍຮັບພຽງພໍ ເພື່ອນຳໄປຊື້ ເຂົ້າກິນ.

ໃນປະຈຸບັນ ບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ຊຶ່ງສ່ວນໃຫ່ຍແມ່ນລາວລຸ່ມນັ້ນ ປະສົບ ບັນຫາ 3 ຢ່າງຕົ້ນຕໍໃນການຜະລິດກະສິກຳ ເຊັ່ນ: ພວກເຂົາ ຂາດຄວາມຮູ້ດ້ານເຕັກນິກວິຊາ ການ, ຕົ້ນປູກພັງບໍ່ດີ ແລະ ຂາດຄວາມຮູ້ດ້ານການຕະຫຼາດ. ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງກື ວ່າເປັນບັນຫາທີ່ສຳຄັນນັ້ນ ທາງໂຄງການ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາກລັດ ແລະເອກະຊົນ ຄວນຈະຕ້ອງສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດສຳລັບຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ທີ່ຜະ ລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

3. ພາກ C: ເງື່ອນໄຂສະດວກໃນການປະຕິບັດວຽກງານສົ່ງເສີມ

o ຂໍສະດວກໃນການເດີນທາງ ສຳຫຼັບພະນັກງານພາກສະໜາມ

ດັ່ງທີ່ຕາຕະລາງ 18 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພະນັກງານພາກສະໜາມ ໃນຈຳນວນ 17 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 54% ແມ່ນນຳໃຊ້ພາຫະນະຮ່ວມກັນ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວວຽກງານປະຈຳວັນ, ໃນຂະນະທີ່ 6 ໂຄງການ ຫຼື 19.4% ແມ່ນ ມີພາຫະນະມອບໃຫ້ແຕ່ລະຄົນສະເພາະ ແລະ ມີ 8 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 25.8% ທີ່ມີທັງສອງລະບົບດັ່ງທີ່ກ່າວມານີ້.

ຕາຕະລາງ 18: ພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້

ລ/ດ	ປະເພດພາຫະນະ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	ນຳໃຊ້ພາຫະນະສະເພາະແຕ່ລະຄົນ	6	19.4%
2	ນຳໃຊ້ພາຫະນະຮ່ວມກັນ	17	54.8%
3	ໃຊ້ທັງສອງຮູບແບບຂ້າງເທິງ	8	25.8%
	ລວມ	31	100.0%

ພ້ອມດຽວກັນນີ້, 25 ແລະ 26 ໂຄງການໃນ 38 ໂຄງການ ທີ່ໄດ້ສຳພາດນີ້ ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ມີຫຼາຍກວ່າ 50% ທີ່ພະນັກງານຂອງໂຄງການ ມີສິດນຳໃຊ້ພາຫະນະຂອງໂຄງການ ໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ. ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ ແມ່ນພວກເຂົານຳໃຊ້ພາຫະນະຂອງລັດ ຫຼື ຂອງສ່ວນຕົວ ແຕ່ທາງໂຄງການສະໜອງນ້ຳມັນໃຫ້.

o ຈຳນວນບ້ານທີ່ພະນັກງານພາກສະໜາມຮັບຜິດຊອບ

ຕາຕະລາງ 19 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ກົນໄກການຕິດຕາມ ວຽກງານສົ່ງເສີມ ແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດເປັນທຶມ (ມີ 20 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 52.6%)

ຕາຕະລາງ 19: ກົນໄກການຕິດຕາມ

ລ/ດ	ຮູບແບບການຕິດຕາມ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	ຕິດຕາມລາຍບຸກຄົນ	13	34.2%
2	ຕິດຕາມເປັນທຶມ	20	52.6%
3	ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ	5	13.2%

ຕາຕະລາງ 20: ຈຳນວນບ້ານ ຕໍ່ທົມ/ບຸກຄົນ

ລ/ດ	ຈຳນວນບ້ານ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	1-5	18	47.4%
2	6-10	8	21.1%
3	11-15	2	5.3%
4	16-20	1	2.6%
5	21 ແລະຫຼາຍກ່ວາ	3	7.9%
6	ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ	6	15.8%
	ລວມ	38	100.0%

ຕາຕະລາງ 20 ຂ້າງເທິງ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຈຳນວນບ້ານ ທີ່ໂຄງການສົ່ງເສີມສ່ວນໃຫຍ່ດຳເນີນການຕິດຕາມ ໂດຍທົມໆ ຫຼື ໂດຍບຸກຄົນໃດຫນຶ່ງ ມີ 1 ຫາ 5 ບ້ານ (ມີ 18 ໂຄງການ ຫຼື 47.4%), ສ່ວນໄລຍະເວລາ ໃນການຕິດຕາມ ແມ່ນໄດ້ສະແດງຢູ່ ໃນຕາຕະລາງ 32 ຢູ່ໜ້າທີ 35

o ການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານພາກສະໜາມ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ໂຄງການສົ່ງເສີມຕ່າງໆ ໄດ້ເປີດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານພາກສະໜາມ ໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການຝຶກອົບຮົມດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະດ້ານອື່ນໆ ຊຶ່ງກວມອັດຕາສ່ວນປະມານ 33 ຫາ 34% ຂອງຈຳນວນໂຄງການທັງໝົດ. ສ່ວນການຝຶກອົບຮົມ ໃນຫົວຂໍ້ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ການຄຸ້ມຄອງ ແລະການບໍລິຫານ ເຊິ່ງເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບ ແລະປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການກວມອັດຕາສ່ວນສູງກ່ວາໝູ່ ປະມານ 16.2% ທຽບໃສ່ ການຝຶກອົບຮົມດ້ານການພັດທະນາຄຸນນະພາບ ແລະຝຶກອົບຮົມວິຊາການດ້ານການເງິນຄຸນນະພາບ ຊຶ່ງມີ 4.4% ແລະ3.2% ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງ 21: ການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານພາກສະໜາມໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ລ/ດ	ຫົວຂໍ້ການຝຶກອົບຮົມ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ	32	34.4%
2	ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ	31	33.4%
3	ດ້ານອື່ນໆ		%
	ດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ແລະການບໍລິຫານໂຄງການ (ລວມທັງພາສາອັງກິດ ແລະຄອມພິວເຕີ)	15	16.2%
	- ການພັດທະນາຄຸນນະພາບ	4	4.4%
	- ການເງິນຄຸນນະພາບ	3	3.2%
	- ການຕະຫຼາດ	1	1%
	- ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ	1	1%
	- ບົດບາດຍິງຄາຍ	3	3.2%
	- ການສົ່ງເສີມ	3	3.2%
	ລວມ	93	100%

ການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມກະສິກຳທີ່ດຳເນີນຢູ່ ສປປລາວ (2002)
ດຳເນີນການໂດຍ: ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ LEAP

ພ້ອມດຽວກັນນີ້ 32 ໂຄງການ ຫຼື 84% ຂອງຈຳນວນໂຄງການທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ສຳພາດ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພະນັກງານຂອງໂຄງການເຫຼົ່ານັ້ນ ມີອຸປະກອນຮັບໃຊ້ວຽກງານພາກສະໜາມຢ່າງພຽງພໍ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ 16% (ຫຼື 6 ໂຄງການ) ປະສົບກັບບັນຫາຂາດແຄນອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການສົ່ງເສີມເຊັ່ນ: ພາຫານະຮັບໃຊ້, ເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງການ ແລະ ອັດຕາກິນປະຈຳວັນ. ຈຳນວນໂຄງການທີ່ປະສົບກັບຄວາມຂາດແຄນເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງການນີ້ ສູງກ່ວາໂຄງການ ທີ່ຂາດແຄນອຸປະກອນຮັບໃຊ້ພາກສະໜາມ ຊຶ່ງມີຈຳນວນ 29% (ຫຼື 11 ໂຄງການ). ອຸປະກອນ ຮັບໃຊ້ຫ້ອງການທີ່ຂາດແຄນ ໄດ້ແກ່ ເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງການ, ຄອມພິວເຕີ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ຈຳເປັນອື່ນໆ.

ເພື່ອສ້າງຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ສົ່ງເສີມກະສິກຳນັ້ນ ທາງໂຄງການໄດ້ສະໜອງພາຫານະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຍໃນທີ່ມາງານ ເພື່ອຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງໂຄງການພາຍໃນທີ່ມາຂອງຕົນ, ຊຶ່ງແຕ່ລະທີ່ມາຮັບຜິດຊອບ 1 ຫາ 5 ບ້ານ. ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃຫ້ຄວາມສຳຄັນເທົ່າທຽມກັນ ໃນການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານຂອງຕົນ ໂດຍຜ່ານໂຄງການພຶກອົບຮົມ ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ພຶກອົບຮົມວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິຫານໂຄງການ ແລະ ອື່ນໆ.

4. ພາກ D: ເຕັກນິກຕົ້ນຕໍ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ

- o ການປັບປຸງແນວພັນພືດໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ຕາຕະລາງ 22: ການປັບປຸງພືດ/ແນວພັນ ແລະການປັບປຸງວິທີການປູກຕົວຈິງ:

ລ/ດ	ປະເພດແນວພັນ	ການປັບປຸງແນວພັນ		ການປັບປຸງວິທີການປູກ	
		ຈຳນວນໂຄງການ	%	ຈຳນວນໂຄງການ	%
1	ເຂົ້າ	12	26%	6	19%
2	ພືດທັນຍາຫານ	1	2%	1	3%
3	ມັນຕົ້ນ	1	2%	0	0%
4	ສາລີ	4	9%	0	0%
5	ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ	10	21%	3	9%
6	ຜັກທຽມ	1	2%	1	3%
7	ໝາກແໜ່ງ	1	2%	0	0%
8	ມອນ	4	9%	4	13%
9	ຜ້າຍ	1	2%	0	0%
10	ໝາງາ	1	2%	0	0%
11	ຜັກ	5	11%	5	16%
12	ພືດໄລຍະສັ້ນ	1	2%	4	13%
13	ພືດປະສົມປະສານ	0	0%	1	3%
14	ທາດແບ້ງ	1	2%	0	0%
15	ເຂົ້າບາແຊງ	1	2%	1	3%
16	ພືດລະດູແລ້ງ	1	2%	1	3%
17	ຜັກກະລໍາ, ໝາກແຕງ	0	0%	1	3%
18	ອື່ນໆ	2	4%	2	6%
19	ຜຸ່ນຊີວະພາບ	0	0%	2	6%
	ລວມ	47	100%	32	100%

ອີງຕາມຕາຕະລາງ ທີ 22 ຂ້າງເທິງເຫັນວ່າ ການປັບປຸງແນວພັນ ຊຶ່ງດຳເນີນການໂດຍໂຄງການ ນັ້ນ ຕົ້ນຕໍແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ການປັບປຸງ ແນວພັນເຂົ້າ, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ແລະພືດຜັກ (ກວມເອົາ 26%, 21% ແລະ 11% ຂອງຈຳນວນໂຄງການທັງໝົດຕາມລຳດັບ). ພ້ອມກັນນີ້ ການປັບປຸງວິທີການ ປູກພັງ ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ການປູກເຂົ້າ, ປູກພືດຜັກ, ປູກມອນ ແລະພືດໄລຍະສັ້ນ ຊຶ່ງກວມເອົາ 19%, 16% ,

13% ແລະ 13% ຕາມລຳດັບ. ໃນຈຳນວນ 38 ໂຄງການນີ້ ມີ 10 ໂຄງການ ທີ່ບອກຈາກຈະໄດ້ຮັບ ການປັບປຸງແນວພັນແລ້ວ ຍັງມີການສົ່ງເສີມດ້ານອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ຜຸ່ນບົມ, IPM, ຄົບລະປະທານຂະບວນອຍ, ການປັບປຸງ ແລະຮັກສາດິນ, ການປ້ອງກັນດິນເຈື່ອນ, ການລ້ຽງກົບ, ການຂະຍາຍການລ້ຽງປາກະຊັງ, ການເພາະພັນປາ, ການກ້າເປັ້ງໄມ້, ພ້ອມທັງສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ປຶ້ມຄູ່ມື ສຳລັບການຜະລິດຜຸ່ນບົມ ກໍຄືຄູ່ມືສຳລັບຕົ້ນໄມ້ກົບໝາກ.

○ ການນຳສະເໜີພືດ/ແນວພັນ ຊະນິດໃໝ່

ຕາຕະລາງ 23: ການນຳສະເໜີພືດຊະນິດໃໝ່ (ບໍ່ໄດ້ຈັດຕາມບຸລິມະສິດ)

ລ/ດ	ປະເພດພືດ	ຈຳນວນໂຄງການ	%	ເຫດຜົນ
	ພືດ			
1	ເຂົ້າ	3	6%	ໃຫ້ຜົນຕອບແທນສູງທຽບໃສ່ພືດປະເພດອື່ນ
2	ໝາກເລັ່ນ	2	4%	ບໍ່ຮູ້
3	ພືດໄລຍະສັ້ນ	2	4%	ສ້າງລາຍຮັບສະໝ່ຳສະເໝີ
4	ກົວເຫຼືອງ	1	2%	ຕະຫຼາດຕ້ອງການ
5	ພືດທາດແປ້ງ	1	2%	ນຳໃຊ້ດີຫລັງເກັບກ່ຽວ
6	ເຂົ້າເພື່ອໃຊ້ເຮັດແປ້ງເຫຼົ້າ	1	2%	ນຳໃຊ້ເພື່ອເຮັດເຫຼົ້າ
7	ໝາກເດືອນ	1	2%	ບໍ່ຮູ້
	ພືດພິເສດ			
8	ພືດອື່ນໆ	4	8%	ບໍ່ຮູ້
9	ໝາກແພ່ງ	2	4%	ຂາຍດີ, ຕະຫຼາດຕ້ອງການ
10	ມອນ	1	2%	ແທດເພາະກັບສະພາບແວດລ້ອມ
11	ມະໝູນໄພ	1	2%	ຊົມໃຊ້ເອງໃນແຕ່ລະປີ
	ພືດພັກ			
12	ພັກ	4	8%	ເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະຂາຍ, ເປັນອາຫານບຳລຸງສຸຂະພາບ, ຕະຫຼາດຕ້ອງການ
13	ໝໍ້ໄມ້ຜະລັ່ງ	3	6%	ລາຄາສູງ, ຕະຫຼາດຕ້ອງການ
14	ໝາກເລັ່ນລະດູແລ້ງ	1	2%	ສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຂອງຊາວສວນ
15	Artichokes	2	4%	ລາຄາສູງ, ຕະຫຼາດຕ້ອງການ
	ຫຍ້າແຫ້ງສຳລັບສັດ			
16	ຫຍ້າ/ອາຫານສຳລັບສັດ	4	8%	ໃຊ້ໃນລະດູແລ້ງເພື່ອລ້ຽງສັດ, ເພື່ອປັບປຸງ ແລະຮັກສາດິນ
17	ພືດຕະກຸນກົວ	2	4%	ເພື່ອປັບປຸງດິນສວນ ໃນເຂດພູດອຍ
18	ພືດຕະກຸນກົວໃນລະດູ	1	2%	ປັບປຸງດິນ
19	ພືດຕ່າງໆ	1	2%	ບໍ່ຮູ້
	ອື່ນໆ			
20	ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ	10	20%	ສ້າງລາຍຮັບ, ນຳໃຊ້ດີຫລັງຕໍ່ເນື່ອງ, ຫຼຸດຜ່ອນການກາງປ່າເຮັດໄຮ່, ຂາຍ, ຊົມໃຊ້, ເຂດພູດອຍມີທາງແຮງດ້ານຕະຫຼາດ
21	ຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ	1	2%	ທ່າແຮງ
22	ເຄື່ອງປາຂອງດົງ ເລັ່ນ ຫວາຍ	1	2%	ເປັນການສ້າງລາຍຮັບ, ຕະຫຼາດຕ້ອງການ, ປົກປັກຮັກສາທຳມະຊາດ
23	ກົບ, ປາ	1	2%	ສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມ
24	ນາຂຶ້ນໃດ	1	2%	ຫຼຸດຜ່ອນການກາງປ່າເຮັດໄຮ່
	ລວມ	51	100%	

ການແນະນຳເຕັກນິກໄຫມ່ຂອງໂຄງການ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການປຸກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກເປັນຕົ້ນ ຕໍ່ ເມື່ອທຽບໃສ່ແນວພັນພືດຊະນິດອື່ນໆ ມີ 10 ໂຄງການ ກວມເອົາ 10% ຂອງຈຳນວນໂຄງການທັງ ໝົດ, ຮອງລົງມາ ແມ່ນພືດພັກ, ຫຍ້າ ແລະພືດຊະນິດອື່ນໆ .

o ການປັບປຸງວິທີການລ້ຽງສັດ

ຕາຕະລາງ 24: ການປັບປຸງວິທີການລ້ຽງສັດ

ລ/ດ	ໜ້າວຽກ	ຈຳນວນ ໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ 38ໂຄງການ)
	ສັດປີກ		
1	ການນຳໃຊ້ວັກຊີນ ແລະຢາພື້ນເມືອງ	24	63.2%
2	ການນຳໃຊ້ອາຫານທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ	18	47.4%
3	ການປັບປຸງກຸ່ມລ້ຽງໄກ່	15	39.5%
4	ການຝຶກອົບຮົມ	11	28.9%
5	ການປ້ອງກັນໂລກຕິດຕໍ່	8	21.1%
	ໝູ		
6	ການສັກຢາປ້ອງກັນພະຍາດໃຫ້ໝູ	25	65.8%
7	ການນຳໃຊ້ອາຫານທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ	18	47.4%
8	ການສ້າງຄອກແບບຕົ້ນທຶນຕໍ່າ	17	44.7%
9	ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການລ້ຽງໝູ	11	28.9%
10	ການສົ່ງເສີມການລ້ຽງໝູລາດ	4	10.5%
	ປາ		
11	ການສະໜອງພັນປາ	10	26.3%
12	ການນຳໃຊ້ອາຫານທີ່ມີຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ	10	26.3%
13	ການສົ່ງເສີມການຮັກສາຄວາມສະອາດໝອງປາ ແລະຮັກສາລະດັບນ້ຳຢ່າງເໝາະສົມ	10	26.3%
14	ການຝຶກອົບຮົມວິທີການຂະຫຍາຍພັນປາ	10	26.3%
15	ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ	5	13.2%
	ງົວ, ຄວາຍ		
16	ການໃຊ້ວັກຊີນ ເພື່ອປ້ອງກັນງົວຄວາຍ	21	55.3%
17	ການປັບປຸງຫຍ້າ(ອາຫານ)	9	23.7%
18	ການເຮັດຄອກງົວ, ຄວາຍ ແບບຕົ້ນທຶນຕໍ່າ	6	15.8%
19	ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການລ້ຽງງົວ,ຄວາຍ	6	15.8%
20	ການສົ່ງເສີມການປ້ອງກັນໂລກຕິດຕໍ່ ແບບທ້ອງຖິ່ນ	4	10.5%

ຕາຕະລາງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບັນດາໂຄງການສົ່ງເສີມໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຈິງຈັງໃນການສັກ ຢາວັກຊີນປ້ອງກັນສັດ (ໝູ, ສັດປີກ ແລະງົວ ຄວາຍ) (25,24 ແລະ 21 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 65.8%,

63.2% ແລະ 55.3% ຕາມລຳດັບ), ການລ້ຽງສັດປີກ ແລະ ຜູ້ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບສອງ ຊຶ່ງມີທັງໝົດ 18 ໂຄງການ ເທົ່າກັບ 47.4%, ສ່ວນໂຄງການອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ມີການແນະນຳໃຫ້ແກ່ກຸ່ມໝູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍນັ້ນ ແມ່ນການລ້ຽງກົບ, ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດ ຫຼື ການສ້າງກອງທຶນໝູນວຽນບ້ານ.

o ການນຳສະເໜີລະບົບການກະສິກຳແບບໃໝ່

ຕາຕະລາງ 25: ການນຳສະເໜີ ລະບົບການກະສິກຳແບບໃໝ່

ລ/ດ	ລະບົບ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ38ໂຄງການ)
1	ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ	24	63.2%
2	ຫຼຸດຜ່ອນການກາງປ່າແບບເຄື່ອນທີ່	21	55.3%
3	ການສ້າງໝອງລ້ຽງປາແບບຄົບຊຸດ	21	55.3%
4	ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ	9	23.7%

ດັ່ງທີ່ຕາຕະລາງ 23 ແລະ 25 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການປູກຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກແມ່ນໄດ້ຮັບ ການເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນຂອບເຂດເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ແລະໂຄງການ ໄດ້ນຳສະເໜີວິທີການ ນີ້ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຊຶ່ງເປັນລະບົບການກະສິກຳແບບໃໝ່ (ມີ 24 ໂຄງການ ເທົ່າກັບ 63.2%), ການປ່ຽນຈາກການເຮັດໄຮ່ ມາເຮັດນາ ກໍຄືການລ້ຽງປາໃນໝອງ ແມ່ນຈັດຢູ່ໃນລະດັບທີ່ 2 ມີ 21 ໂຄງການເທົ່າກັບ 55.3% ແລະການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າແມ່ນມີຈຳນວນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ບາງທີ່ກໍອາດຍ້ອນ ເຫດພົນທາງດ້ານພູມມິສາດ ຂອງບັນດາເຂດເປົ້າໝາຍ.. ນອກຈາກນີ້ ມີ 14 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 36.8% ໃນຈຳນວນ 38 ໂຄງການ ໄດ້ນຳສະເໜີລະບົບການກະສິກຳອື່ນເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການລ້ຽງປາ ກະຊັງ, ການປັບປຸງອາຫານສັດ, ການລ້ຽງສັດປີກ, ການແນະນຳວິທີການປູກຝັງ ດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆ, ລະບົບສວນແບບຄົບຊຸດ, ທະນາຄານເຂົ້າ, ການປູກມອນ, ສາວໃໝ່ ແລະການຫັນປ່ຽນຈາກການປູກ ມອນ ແບບດັ້ງເດີມມາເປັນການປູກແບບໃໝ່.

o ເຕັກໂນໂລຊີການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ

ຕາຕະລາງ 26: ເຕັກໂນໂລຊີການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ

ລ/ດ	ເຕັກໂນໂລຊີ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ38 ໂຄງການ)
1	ການປູກຝັງເພື່ອປ້ອງກັນຕາຝັງເຈື່ອນ ໃນເຂດດິນຄ້ອຍລຸ້ນ	16	42.1%
2	ປັບປຸງລະບົບການພື້ນຜູດິນ ຢູ່ເຂດພູດອຍ	14	36.8%
3	ນຳໃຊ້ປຸຍເຄມີ	25	65.8%
4	ນຳໃຊ້ຜຸ່ນຊີວະພາບ	13	34.2%
5	ການສັບປ່ຽນພືດເພື່ອປັບປຸງດິນ	17	44.7%

ການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມກະສິກຳທີ່ດຳເນີນຢູ່ ສປປລາວ (2002)
ດຳເນີນການໂດຍ: ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ LEAP

ສ່ວນຫລາຍ ຊາວກະສິກອນປະສົບກັບບັນຫາດິນບໍ່ດີ. ດັ່ງນັ້ນ ຫຼາຍໆໂຄງການຈຶ່ງໄດ້ແນະນຳ ການນຳໃຊ້ປຸຍທຳມະຊາດ, ການສັບປ່ຽນພືດ ແລະການປູກຜັກຕ່າງໆ ເຊິ່ງ ເປັນວິທີການພັດທະນາ ການຜະລິດກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ໃນບັນດາເຂດເປົ້າໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສັງເກດເບິ່ງ ຕາຕະລາງ 25. ນອກຈາກນີ້ ມີ 10 ໂຄງການ ໃນຈຳນວນ 38 ໂຄງການ ໄດ້ນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີດ້ານອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການນຳໃຊ້ ຜຸ່ນບົ່ມ ເພື່ອເປັນຜຸ່ນແຫຼວ, ການສ້າງຄູຄັ້ນນ້ຳຕາມເປັນພູ ແລະການສະໜອງແນວ ພັນກົວ, ການສ້າງລາຍຮັບຈາກໝໍ້ໄມ້ຝຣັ່ງ, ຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ, ພືດຜັກ, ການນຳໃຊ້ IPM, ການປັບປຸງ ແລະປົກປັກຮັກສາດິນ, ທົດລອງການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ.

o ການສ້າງໂຄງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນພື້ນຖານຂອງບ້ານ

ຕາຕະລາງ 27: ໂຄງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນພື້ນຖານຂອງບ້ານ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ

ລ/ດ	ກຸ່ມ	ຈຳນວນ ໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ38ໂຄງການ)
2	ກຸ່ມອອມສິນ ແລະສິນເຊື້ອ	24	63.2%
3	ທະນາຄານເຂົ້າ ແລະງົວ, ຄວາຍ	20	52.6%
1	ກຸ່ມຜູ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳ	18	47.4%

ດັ່ງທີ່ສະແດງ ໃນຕາຕະລາງ 27 ສັງເກດເຫັນວ່າ ກຸ່ມອອມສິນ ແລະສິນເຊື້ອ ແມ່ນກຸ່ມຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຢ່າງຈິງຈັງ ໃນຫຼາຍໆຂົງເຂດຂອງໂຄງການ ມີ 24 ໂຄງການ ຫຼື 63.2%, ຮອງລົງມາແມ່ນກຸ່ມ ທະນາຄານເຂົ້າ ແລະງົວ ຄວາຍ ມີ 20ໂຄງການ ຫຼື 52.6%, ສ່ວນກຸ່ມຜູ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳ ມີ 18ໂຄງການ ຫຼື 47.4%. ນອກຈາກບັນດາກຸ່ມທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ບ້ານເປົ້າໝາຍຍັງມີຄວາມສົນໃຈ ໃນການ ລ້ຽງສັດປີກ ມີ 4 ໂຄງການ, ການຄົ້ນຄ້ວາດ້ານການກະສິກຳ ມີ 2 ໂຄງການ, ຫັດຖະກຳ 2 ໂຄງການ, ການປູກມອນ ແລະລ້ຽງມ້ອນ 2 ໂຄງການ, ການລ້ຽງເພັ່ງ 1 ໂຄງການ, ການປູກແບບນາຂັ້ນໃດ 1 ໂຄງການ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນລະຫວ່າງຂັ້ນບ້ານ ແລະຂັ້ນແຂວງ 1 ໂຄງການ, ເກັບຊີ້ເຄື່ອງປ່າ ຂອງດົງ 1 ໂຄງການ, ຮ່ວມຂາຍຢາປະຈຳບ້ານ 1 ໂຄງການ, ການຂະຫຍາຍພັນປາ 1 ໂຄງການ, ເຂົ້າ SRI ມີ 1 ໂຄງການ, VDC ມີ 1, ໂຄງການ ການສະໜອງນ້ຳໃຊ້ ມີ 1 ໂຄງການ ແລະໂຄງການຕັດ(ຂະ ຫຍາຍ)ເສັ້ນທາງ ມີ 1 ໂຄງການ.

ມີ12 ໂຄງການຫຼື ເທົ່າກັບ 31.6% ແມ່ນຮັບຜິດຊອບກຸ່ມການຜະລິດປູກຜັງເຊັ່ນ: ໝໍ້ໄມ້ ຝຣັ່ງ, ໝາກplum, ສາລີ, ຜັກ ມີ 4ໂຄງການ, ຕ່ຳຫູກ 3 ໂຄງການ, ລ້ຽງສັດປີກ 2 ໂຄງການ, ລ້ຽງປາ 1 ໂຄງການ, ລ້ຽງສັດ 1 ໂຄງການ, ກ້າງເປ້ຍໄມ້ກິນໝາກ 1 ໂຄງການ, ສາວໄໝ 1 ໂຄງການ, ກັກແສ່ວ 1 ໂຄງການ ແລະເກັບຊີ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ 1 ໂຄງການ.

ໃນຈຳນວນ 12 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 31.6% ໄດ້ຮ່ວມເຮັດວຽກກັບກຸ່ມຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ NRM, ໃນນັ້ນ ຜູ້ຊົມໃຊ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມີ 3 ໂຄງການ ແລະກຸ່ມຄຸ້ມຄອງ ແລະຮັກສາປ່າໄມ້ 7 ໂຄງການ ຊຶ່ງເປັນກຸ່ມທີ່ໃຫຍ່ກ່ວາໝູ່.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ເຕັກນິກຕົ້ນຕໍ ທີ່ໂຄງການໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມລວມທັງການປັບປຸງແນວພັນ/ພືດ ແລະການປັບປຸງວິທີການປູກພື້ນ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນໄດ້ເໝ້ນໝັກໃສ່ການປູກເຂົ້າ, ຕົ້ນໄມ້ກີບໝາກ, ຜັກ ແລະພືດໄລຍະສັ້ນອື່ນໆ. ໃນນີ້ ໂຄງການສ່ວນໃຫຍ່ ໄດ້ເລັ່ງໃສ່ການຊອກຫາແນວພັນໃຫມ່ ແລະວິທີການປູກແບບໃຫມ່ສຳລັບຕົ້ນໄມ້ກີບໝາກ. ສ່ວນການປັບປຸງການລ້ຽງສັດນັ້ນ ໂຄງການໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ການສັກຢາກັບພະຍາດວັກຊີນໃຫ້ແກ່ໝູ, ສັດປີກ, ງົວ ແລະຄວາຍ. ສຳລັບການພັດທະນາກະສິກຳແບບຍືນຍົງ ໂຄງການໄດ້ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການນຳໃຊ້ຜຸ່ນທຳມະຊາດ, ການປູກພືດໝູນວຽນ ແລະການປູກພືດອື່ນໆ.

ບອກຈາກນີ້ ກຸ່ມອອມສິນ ແລະສິນເຊື້ອ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນບ້ານໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຈາກຊາວບ້ານ ເມື່ອທຽບໃສ່ກຸ່ມອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນກຸ່ມທະນາຄານເຂົ້າ ແລະງົວ, ຄວາຍ, ກຸ່ມຜູ້ຊົມໃຊ້ນ້ຳ ແລະກຸ່ມອື່ນໆ.

5. ພາກ E: ວິທີການສົ່ງເສີມທີ່ໂຄງການປະຕິບັດ

o ການກຳນົດການມີສ່ວນຮ່ວມ

ຕາຕະລາງ 28: ວິທີການໃນການກຳນົດການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງໂຄງການ

ລ/ດ	ໜ້າວຽກ	ຈຳນວນ ໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ 38 ໂຄງການ)
1	ການວິເຄາະບັນຫາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ	37	97.3%
2	ໂຄງການໄດ້ຕອບສະໜອງເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໃຫ້ແກ່ ໝູ່ບ້ານ ແລະ ໃຫ້ໂອກາດເຂົາເຈົ້າຄັດເລືອກສິ່ງທີ່ ເໝາະສົມດ້ວຍຕົນເອງ	20	52.6%
3	ພະນັກງານ ຂັດເລືອກເອົາເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ	24	63.2%
4	ພະນັກງານ ນຳສະເໜີເຕັກນິກອື່ນໃໝ່	3	7.9%
5	ໂຄງການໄດ້ກຳນົດເຕັກນິກ ຫລືໜ້າວຽກ	9	23.7%
6	ວິທີການອື່ນໆ		%
	ການວາງແຜນພັດທະນາໝູ່ບ້ານ	1	2.6%
	ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງບ້ານ	2	5.3%
	ຄະນະກຳມະການພັດທະນາໝູ່ບ້ານ	2	5.3%
	ການລົງທຶນຢ່າງຍາວ ແລະແລກປ່ຽນບົດຮຽນ	3	7.8%
	ການຝຶກອົບຮົມ	2	5.3%

ຕາຕະລາງ 28 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເກືອບໝົດທຸກໂຄງການ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ໃນການກຳນົດບັນຫາຂອງຊາວບ້ານ ຫຼື ຈັດລຽງລະດັບບັນຫາຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ ຊຶ່ງເປັນວິທີການລວມ ໃນການກຳນົດຂອບເຂດການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໂຄງການ. ເພື່ອແກ້ໃຂບັນຫາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຫຼາຍໂຄງການ ໄດ້ເລືອກເຟັ້ນເອົາເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ມີ 24 ໂຄງການຫຼື ເທົ່າກັບ 63.2%, ແລະ ຊາວບ້ານມີສິດເລືອກດ້ວຍຕົນເອງ ມີ 20 ໂຄງການ ຫຼື 52.6%. ພ້ອມກັນນັ້ນ ທາງໂຄງການ ກໍໄດ້ປະຕິບັດຕາມເຕັກໂນໂລຊີ ຫລືກິດຈະກຳສະເພາະດ້ານເທົ່ານັ້ນ ເຊັ່ນ: ໂຄງການຕົ້ນໄມ້ກິນໝາກ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຊາວສວນ ຮູ້ວິທີການປູກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງບໍ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການປູກ ແຕ່ງ ແລະ ນຳອອກຈຳໜ່າຍສູ່ທ້ອງຕະຫຼາດ. ກະລຸນາເບິ່ງຕາຕະລາງ 28 ຂໍ້ທີ 5 ມີ 9 ໂຄງການຍ່ອຍ ຫຼື 23.7%.

o ໂຄງການໄດ້ມີການ ສົມທົບກັບຊາວບ້ານ ແນວໃດ?

ໃນຕາຕະລາງ 29 ລຸ່ມນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວິທີການ ທີ່ທາງໂຄງການໄດ້ນຳໃຊ້ໃນການປະສານສົມທົບກັບຊາວບ້ານ: ການຄັດເລືອກຊາວສວນ ເພື່ອເປັນໜ້າທົດລອງ/ສາທິດ ຊຶ່ງມີ 25 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 65.8%, ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ 23 ໂຄງການ ຫຼື 60.5%, ຈັດຕັ້ງກຸ່ມຊາວສວນຕົວແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການພັດທະນາໝູ່ບ້ານ 20 ໂຄງການ ແຕ່ລະໂຄງການກວມເອົາ 52.6%. ນອກນັ້ນ ຍັງມີວິທີການອື່ນໆ ເຊັ່ນນຳໃຊ້ອາສາສະໝັກ ມີ 10 ໂຄງການ ຈາກ 38 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 26.3% ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ພະນັກງານສັດຕະວະແພດຂັ້ນບ້ານ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນພາຍໃນກຸ່ມ ແລະ ກຸ່ມຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ.

ຕາຕະລາງ 29: ວິທີການປະຕິບັດງານຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ

ລ/ດ	ວິທີການ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ 38ໂຄງການ)
1	ການກຳນົດຊາວສວນເພື່ອເປັນຜູ້ປະສານງານ	14	36.8%
2	ສ້າງຊາວສວນຕົວແບບ	20	52.6%
3	ບ້ານຂັດເລືອກຊາວສວນເພື່ອເຮັດທົດລອງ/ສາທິດ	25	65.8%
4	ຈັດຕັ້ງສູນສາທິດ	10	26.3%
5	ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການພັດທະນາໝູ່ບ້ານ	20	52.6%
6	ຈັດຕັ້ງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ	23	60.5%
7	ຈັດຕັ້ງກຸ່ມສະເພາະກິດຈະກຳ	15	39.5%

o ວິທີການນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໃກ້ແກ່ໝູ່ບ້ານ

ຕາຕະລາງ 30: ວິທີການນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່

ລ/ດ	ວິທີການ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ 38ໂຄງການ)
1	ແປງສາທິດ	23	60.50%
2	ທົດລອງເປັນຕົວຢ່າງ	28	73.70%
3	ທົດສະນະສຶກສາ ແລະ ກອດກຸອນບົດຮຽນ	33	86.80%
4	ຟື້ນອົບຮົມ	36	94.70%
5	ພະນັກງານວິຊາການເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບຊາວສວນ	27	71.10%
6	ຄູ່ມືແຜ່ນພັບ, ບ້າຍໂຄສະນາ ແລະ ວິດີໂອ	23	60.50%

ເກືອບໝົດທຸກໂຄງການຍອມຮັບວ່າ ການຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນວິທີການນຶ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ ໃນການ ນໍາສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີອັນໃໝ່ ໃກ້ແກ່ຊາວບ້ານ ຊຶ່ງມີ 36 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 94.7%, ຮອງລົງມາ ແມ່ນການທົດສະນະສຶກສາ ແລະແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ການທົດລອງ ແລະເຮັດວຽກໄກ້ຊິດໂດຍກົງລະ ຫ່ວາງພະນັກງານວິຊາການ ແລະຊາວສວນ ມີ 33, 28 ແລະ 27 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 86.6%, 73.7% ແລະ 71.1% ຕາມລຳດັບ. ໃນບາງຄັ້ງຄາວ ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດປະສົມປະ ສານກັນ.

o ການສະໜອງວັດຖຸ-ອຸປະກອນ

ຕາຕະລາງ 31: ການສະໜອງວັດຖຸ-ອຸປະກອນ

ລ/ດ	ວິທີການ	ຈຳນວນ ໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ38ໂຄງການ)
1	ສະໜອງວັດຖຸດິບຈຳນວນໜ້ອຍເພື່ອມາທົດລອງ	23	60.5%
2	ສະໜອງວັດຖຸ-ອຸປະກອນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຈຳເປັນ	18	47.4%
3	ເງິນສົດ ແລະວັດຖຸເພື່ອເປັນທຶນເບື້ອງຕົ້ນໃຫ້ແກ່ ກອງທຶນໝູນວຽນບ້ານ	28	73.7%
4	ຖົງມຸມ	6	15.8%

ກອງທຶນໝູນວຽນບ້ານກືໄດ້ວ່າ ເປັນນຶ່ງໃນວິທີການທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ສໍາຫຼັບການບັບປຸງຊີວິດ ການເປັນຜູ້ຂອງຊາວບ້ານ, ດັ່ງນັ້ນກອງທຶນດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຫຼາຍໂຄງການ ມີ 28 ໂຄງການ ເທົ່າກັບ 73.7%, ການສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນ ສໍາຫຼັບການທົດລອງ ໃນເວລາເລີ່ມຕົ້ນໂຄງ ການ ເພື່ອເປັນຕົວກະຕຸກຊຸກຍູ້ ໃຫ້ແກ່ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ແມ່ນນອນຢູ່ລະດັບທີ ສອງ. ໃນຕາຕະລາງ 31 ນີ້ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ວິທີການຖົງມຸມ ແມ່ນບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ໃຊ້ເທົ່າທີ່ຄວນ ຫຼື ເວົ້າອີກຢ່າງ ນຶ່ງວ່າ ການຖົງມຸມຫຼາຍແມ່ນເປັນວິທີທີ່ບໍ່ເໝາະສົມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສົ່ງເສີມ ເພາະວ່າ ມັນຈະໃຫ້ຊາວບ້ານມີລັກສະນະເອື້ອອີງກັບຜູ້ທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກ ແລະຈະທໍາລາຍຄວາມ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ມີ 2 ໂຄງການ ໃນຈຳນວນ 6 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 33.3% ແມ່ນໄດ້ຖົງມຸມວັດຖຸອຸປະກອນ ເກືອບທັງໝົດ 100% ໃນຂະນະທີ່ 2 ໂຄງການ ຫຼື 33.3% ໄດ້ຖົງມຸມປະມານ 50% ແລະ ອີກ 2 ໂຄງ ການແມ່ນບໍ່ໄດ້ລະບຸຈຳນວນທີ່ຖົງມຸມ. ການຖົງມຸມໃນຮູບການອື່ນ ທີ່ໄດ້ລະບຸໃນ 4 ໂຄງການ ແມ່ນການ ສະໜອງເງິນຈຳນວນ 1,500 ໂດລາສະຫະລັດ ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ, ວິທີ ການປະກອບສ່ວນຂອງແຕ່ລະຝ່າຍກໍຄືການໃຫ້ລາງວັນ ເຊິ່ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນປື້ມຄູ່ມືຂອງໂຄງການ.

o ການຕິດຕາມຂອງພະນັກງານພາກສະໜາມ

ຕາຕະລາງ 32: ຄວາມຖີ່ຂອງການຕິດຕາມພາກສະໜາມ

ລ/ດ	ໄລຍະເວລາສະເລ່ຍໃນການຕິດຕາມ	ຈຳນວນ ໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	ປະຈຳອາທິດ	8	21.1%
2	ທຸກໆ 2 ອາທິດ	4	10.5%
3	ປະຈຳເດືອນ	11	28.9%
4	ຕາມຄວາມຈຳເປັນຂອງການພະລິດ	12	31.6%
5	ບໍ່ໄດ້ລົງຕິດຕາມ	2	5.3%
6	ປະຈຳປີ	1	2.6%
	ລວມ	38	100.0%

ຕາມການສຳຫຼວດຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການລົງຕິດຕາມໂຄງການຂອງພະນັກງານພາກສະໜາມ ແມ່ນ ອີງໃສ່ຄວາມຈຳເປັນຂອງການພະລິດ, ຕິດຕາມແຕ່ລະເດືອນ ແລະແຕ່ລະອາທິດ ຊຶ່ງມີ 12,11 ແລະ 8 ໂຄງການຫຼື 31.6%, 28.9% ແລະ 21.1% ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງ 33: ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງການລົງຕິດຕາມ

ລ/ດ	ຈຸດປະສົງ	ຈຳນວນ ໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ 38ໂຄງການ)
1	ແກ້ໄຂບັນຫາ	24	63.2%
2	ກະຕຸກຊຸກຍູ້, ແລກປ່ຽນຄຳເຫັນ ແລະສ້າງຂໍສະ ດວກ	35	92.1%
3	ຈັດພິກອົບຮົມເພີ່ມເຕີມ	5	13.2%
4	ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະແນະນຳ	29	76.3%
5	ບັນທຶກເກັບກຳຂໍ້ມູນ	6	15.8%

ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງການຕິດຕາມຂອງພະນັກງານພາກສະໜາມແມ່ນເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້, ໃຫ້ມີ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະປະສົບການ, ການສ້າງຂໍສະດວກ (ມີ 35 ໂຄງການ ຫຼື 92.1%). ນອກ ຈາກນີ້ ຈຸດປະສົງຂອງການຕິດຕາມແມ່ນ ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຂອງຊາວບ້ານ (ມີ 29 ແລະ 24 ໂຄງການ ຫຼື 76.3% ແລະ 63.2% ຕາມລຳດັບ).

o **ວິທີການຕິດຕາມ**

ຕາຕະລາງ 34: ວິທີການຕິດຕາມ

ລ/ດ	ວິທີການ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ
1	ພົບປະກັບຊາວບ້ານ(ປຶກສາ/ສອບຖາມ)	11	50%
2	ລົງຊ້ຽມຢາມພາກສະໜາມ	7	32%
3	ຜ່ານ DAFO/PAFO	3	14%
4	ຜ່ານ WEW/VDC	1	4%
	ລວມ	22	100%

ຕາຕະລາງ 34 ຊື້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ການພົບປະ(ປຶກສາຫາລື/ສອບຖາມ) ກັບຊາວບ້ານ ແມ່ນວິທີການທີ່ນິຍົມໃຊ້ເພື່ອຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງໂຄງການ (ມີ 11 ໂຄງການ ຫຼື 44%) ເມື່ອ ສົມທຽບໃສ່ວິທີການອື່ນໆ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ການຊ້ຽມຢາມພາກສະໜາມ ແມ່ນນຳໃຊ້ຢູ່ໃນລະດັບສອງ (ມີ 7 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 28%).

o **ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍຂອງການສົ່ງເສີມ**

ຕາຕະລາງ 35: ໜ້າທີ່ຂອງການສົ່ງເສີມ

ລ/ດ	ວິທີການ	ຈຳນວນໂຄງການ	ເປີເຊັນ(ໃນ38ໂຄງການ)
1	ການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ	28	73.7%
2	ແນະນຳເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່	25	65.8%
3	ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນ	30	78.9%

ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງໃນສາມໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍຂອງໂຄງການສົ່ງເສີມນີ້, ການເສີມສ້າງຄວາມ ອາດສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນໜ້າວຽກທີ່ກຳຈັດຢູ່ໃນລະດັບສູງສຸດ ແລະເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ ເປັນວິທີການທີ່ສຳຄັນກວ່າໝູ່ ຊຶ່ງມີ30ໂຄງການຫຼື ເທົ່າກັບ 78.9%, ຮອງລົງມາແມ່ນການເພີ່ມຜະລິດ ຕະພາບ ມີ 28 ໂຄງການ ຫຼື 73.3%, ສ່ວນການແນະນຳ ຫຼືນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີອັນໃໝ່ແມ່ນ ຈັດຢູ່ໃນລະດັບສູດທ້າຍ ມີ 25 ໂຄງການ ຫຼື 65.8%. ໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ໂຄງການສົ່ງເສີມໄດ້ດຳເນີນໃນຜ່ານ ມາແມ່ນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງບຸກຄະລະກອນ ມີ 6 ໂຄງການ; ການສ້າງລາຍຮັບ; ການຮັບປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ; ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ; ການຄົ້ນຄ້ວາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແຕ່ລະອັນແມ່ນ ມີ 2 ໂຄງການ, ການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະການຈັດຕັ້ງໂຄງການຝ່າກປະຢັດ ແຕ່ລະອັນ ແມ່ນ ມີ 1 ໂຄງການ.

o ວິທີການ/ຂັ້ນຕອນ ໂດຍລວມ ທີ່ໂຄງການໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມ

ຕາຕະລາງ 36: ຂະບວນການ/ຂັ້ນຕອນໂດຍລວມ ຂອງການສົ່ງເສີມ

ລ/ດ	ວິທີການ	ຈຳນວນໂຄງການ	ປໍ້ເຊັບ
I	ຂັ້ນຕອນການກະກຽມ		
1	ປະເມີນ ສະພາບການ ແລະວິເຄາະຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ PRA	16	11.2%
2	ວາງແຜນຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ	11	7.7%
3	ຈັດຕັ້ງກຸ່ມທີ່ສົນໃຈເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ	7	4.9%
4	ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການ ແລະສິ່ງຈຳເປັນ	6	4.2%
5	ຈັດຕັ້ງໜ່ວຍປະສານງານ ສື່ສານ ກັບຄຸມຄົບບ້ານ ແລະພະນັກງານຂັ້ນເມືອງ/ແຂວງ	5	3.5%
6	ສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີເພື່ອຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາ	5	3.5%
7	ທີ່ປຶກສາ ມີແນວຄວາມຄິດໃໝ່	1	0.7%
8	ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດ ແລະການກະກຽມເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ	1	0.7%
9	ຄັດເລືອກໝູ່ບ້ານ	1	0.7%
10	ໝູ່ບ້ານໃຫ້ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບໂຄງການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້	1	0.7%
11	ຊອກຜູ້ອາສາສະໝັກ	1	0.7%
II	ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ		
12	ຈັດຟືກອົບຮົມ	10	7.0%
13	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	9	6.3%
14	ຢ້ຽມຢາມ/ແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບກຸ່ມຜູ້ສົນໃຈເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ	8	5.6%
15	ຄົ້ນຄ້ວາ/ທົດລອງ	7	4.9%
16	ສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນ ກຳເໜັດວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ	5	3.5%
17	ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ຄຸມຄົນ	3	2.1%
18	ສ້າງພະນັກງານວິຊາການສັດຕະວະແພດຂັ້ນບ້ານ	2	1.4%
19	ສ້າງຄອບຄົວຕົວແບບ	2	1.4%
20	ສ້າງໂຮງຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍກະສິກອນ	1	0.7%
21	ໃຫ້ໂອກາດຊ່ວຍກະສິກອນສວນໄດ້ທົດລອງເຕັກໂນໂລຊີອື່ນໃໝ່	1	0.7%
22	VEW	1	0.7%
23	ຂະຫຍາຍໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ	1	0.7%
III	ຕິດຕາມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະໄກ້ຄືຕິດແທດ		
24	ຕິດຕາມ ແລະໄກ້ຄືຕິດແທດ	18	12.6%
IV	ປະເມີນຜົນ		
25	ປະເມີນຜົນ	13	9.1%
26	ສືບຕໍ່ວາງແຜນ ແລະຂະຫຍາຍ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ	5	3.5%
27	ສະຫຼຸບລາຍງານ ແລະເກັບມ້ຽນ	2	1.4%
	ລວມ	143	100.0%

ສະຫຼຸບແລ້ວເຫັນວ່າ ຂັ້ນຕອນໂດຍລວມຂອງການສົ່ງເສີມ ປະກອບດ້ວຍ 4 ຂັ້ນຕອນ ເຊັ່ນ: ຂັ້ນຕອນການກະກຽມ, ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຂັ້ນຕອນຕິດຕາມ ແລະຂັ້ນຕອນປະເມີນຜົນ, ຫຼາຍໂຄງການໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ວ່ານີ້ແມ່ນຂະບວນການທີ່ຕໍ່ເນື່ອງເປັນວົງຈອນ. ໃນສອງຂັ້ນຕອນທຳອິດ ມີເຄື່ອງມື ແລະວິທີການຈຳນວນນຶ່ງທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຫຼາຍກ່ວາໝູ່ ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ແຕ່ ຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ຮັບຄະແນນສູງກ່ວາໝູ່ ແມ່ນຂັ້ນຕອນ ການປະເມີນ ແລະ ວິເຄາະສະພາບ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແມ່ນການສຳຫຼວດແບບ PRA (ມີ 16 ໂຄງການ ຫຼື 11.2%), ຮອງລົງມາແມ່ນການວາງແຜນຮ່ວມກັບ ຊາວບ້ານ, ຈັດຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ທີ່ສົນໃຈເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ, ກຳນົດທຳແຮງ ແລະຊອກຮູ້ບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າ (ມີ 11, 7 ແລະ 6 ໂຄງການ ຫຼື 7.7%, 4.9% ແລະ 4.2 % ຕາມລຳດັບ). ນອກຈາກນີ້ ມີ 5 ໂຄງການ ຫຼື 35% ຍອມຮັບວ່າ ການສື່ສານກັບທຸກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຄຸມຄຸນ, ພະນັກງານຂັ້ນເມືອງ ແລະຂັ້ນແຂວງ) ໃນການກະກຽມແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເຊັ່ນດຽວກັນໃນການນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີ ອັນໃໝ່ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສ່ວນຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເຊັ່ນ: ການຝຶກ ອົບຮົມ, ການຮ່ວມຮ່າ ແລະແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະການທົດລອງ ເປັນວິທີ ທີ່ນິຍົມໃຊ້ ກັນຢ່າງແຜ່ຫລາຍ (ມີ 10, 8 ແລະ 7 ໂຄງການ ຫຼື ເທົ່າກັບ 7%, 5.6% ແລະ 4.9% ຕາມລຳດັບ). ໂຄງການໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການຕິດຕາມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ການຕິດຕາມ ແລະປະເມີນຜົນ ເພາະ ວ່າມັນເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຈຳເປັນ ແລະຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງໂຄງການ. ສິ່ງສຳຄັນ ຍາມໃດໂຄງການກໍ່ເອົາໃຈ ໃສ່ຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການກໍ່ຄືບົດບາດຊາວບ້ານໃນທຸກໆຂັ້ນຕອນຂອງໂຄງການ. ພວກເຂົາກືວ່າ ຊາວ ບ້ານແມ່ນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ສຳຄັນຕົ້ນຕໍຂອງໂຄງການ.

ໂຄງການຈັດສັນ ແລະບົກບັກຮັກສາອ່າງນ້ຳຈື່ມ ທີ່ແຂວງຊຽງຂວາງ NAWACOP ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ ມູນເພີ່ມເຕີມ ແລະໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາວ່າ ຜ່ານໄລຍະເວລາໃດ ນຶ່ງ ທາງໂຄງການໄດ້ປ່ຽນແປງຈາກວິທີການສົ່ງເສີມ ຈາກການສົ່ງເສີມແບບ PRA ມາເປັນ “ການ ຄັດເລືອກໝູ່ບ້ານທີ່ສຳຄັນ”. ໃນບັນດາໝູ່ບ້ານດັ່ງກ່າວ ພວກເຂົາໄດ້ສະໜັບສະໜູນການພັດ ທະນາຄອບຄົວຕົວແບບ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໄດ້ມີການກົກກຽງກັນກ່ຽວກັບຜົນສຳເລັດ ແລະຂະຫຍາຍວິທີການ ດັ່ງກ່າວ. ໃນປະຈຸບັນໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ປ່ຽນແປງວິທີການພັດທະນາຄືນໃໝ່ ມາເປັນຮູບແບບ ທີ່ມີຊື່ ວ່າ: “ຄວາມຮູ້ຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະການກະຈາຍຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍ ກັນ”. ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ວິທີການນີ້ ແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໜັກໜ້າທີ່ນຶ່ງຂອງການສົ່ງເສີມຄື “ການປັບປຸງ ຄວາມອາດສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວກັບການຕັດສິນໃຈວ່າ ເຕັກນິກປະເພດໃດ ທີ່ເໝາະສົມ ກັບເງື່ອນໄຂຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະພ້ອມທີ່ຈະສາມາດຮອງຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຊີອັນໃໝ່ໃນອານາຄົດ” ຊຶ່ງ ໄດ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນບົດປະເມີນຜົນນີ້.

ສະຫຼຸບຄວາມວ່າ ວິທີການສົ່ງເສີມຕ່າງໆ ທີ່ໂຄງການໄດ້ນຳໃຊ້ນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກ່ວາໝູ່ແມ່ນ ບົດບາດຂອງຊາວບ້ານ. ຈາກການຄາດຄະເນບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການຈັດເປັນກຸ່ມ ເພື່ອເຮັດ ການທົດລອງ, ການຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວ ແລະອື່ນໆ ການນຳສະເໜີ ເຕັກໂນໂລຊີອັນໃໝ່ ໃຫ້ແກ່ ຊາວບ້ານ, ການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນ ແລະຂະບວນການ "ຮຽນຮູ້ຈາກ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ" ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ, ຫັດສະນະສຶກສາ ແລະແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ການທົດ ລອງແບບງ່າຍດາຍ ທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ກືຼ້ໄດ້ວ່າ ເປັນວິທີການ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ກັນຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ ແລະເປັນວິ ທີທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ. ເປັນທີ່ໜ້າຄົມເຊີຍ ທີ່ການກົມຂຸມບໍ່ໄດ້ກືກນຳໃຊ້ໃນຫຼາຍໂຄງການ ເພາະວ່າຈະ ເປັນການກົດໝ່ວງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນອານາຄົດ. ໂຄງການທີ່ໄດ້ກືກສຳພາດ/ສອບຖາມ ກໍ່ ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ຕ້ອງໄດ້ລົງຕິດຕາມກວດກາຢ່າງໄກ້ ຊິດ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຫຼື ຕາມຕາຕະລາງເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ບົດບາດຕົ້ນຕໍ ຂອງພະນັກງານໂຄງການ ໃນການຕິດຕາມ ແມ່ນການສ້າງຂໍ້ສະດວກໃຫ້ແກ່ການສຶກສາ, ໃຫ້ຄຳປຶກ ສາແນະນຳ ແລະການແກ້ໄຂບັນຫາ ທີ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ປະເຊີນ ຢູ່ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.

ການຕິດຕາມນັ້ນ ສ່ວນຫຼາຍປະຕິບັດ ໃນຮູບການຮ່ວມປະຊຸມກັບຊາວບ້ານ, ການລົງຢ້ຽມ ຢ່າງພາກສະໜາມ ເຊິ່ງມັນກໍ່ເປັນການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ພະນັກງານວິຊາການ ແລະຊາວບ້ານມີ ຄວາມໄກ້ຊິດຕິດແທດຕື່ມອີກ.

ສ່ວນໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍຂອງການສົ່ງເສີມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ກືກຈັດໃຫ້ເປັນໜ້າທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາ ແມ່ນການເພີ່ມພະລິດຕະພາບ ແລະການນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຊີອັນໃໝ່. ສະຫຼຸບຄວາມວ່າຂະບວນການສົ່ງເສີມນັ້ນ ກືຼ້ໄດ້ວ່າເປັນຂະ ບວນການທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນທັງສີ່ຂັ້ນຕອນ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍການກະກຽມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການ ຕິດຕາມກວດກາ ແລະການປະເມີນຜົນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ຊາວກະສິກອນເປັນຜູ້ມີບົດບາດ ໃນ ການຕັດສິນບັນຫາທັງໝົດຂອງໂຄງການ. ໂຄງການຈັດສັນ ແລະປົກປັກຮັກສາອ່າງນ້ຳງົ່ມ ຢູ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຊຶ່ງກືຼ້ວ່າເປັນບົດຮຽນທີ່ມີຄ່າ, ປະຈຸບັນພວກເຂົາເລັ່ງໃສ່ການລະ ດົມຄວາມຮູ້ຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ເຊິ່ງກັນ ແລະກັນ ເຊິ່ງກືຼ້ວ່າເປັນກົດ ຈະກຳຕົ້ນຕໍໃນຂະບວນການສົ່ງເສີມຂອງໂຄງການ.

ເອກະສານທີ່ຕິດຂັດມາພ້ອມ 1: ແບບ ສອບຖາມ

A. ຂໍ້ມູນພື້ນຖານທົ່ວໄປຂອງໂຄງການ

1# _____ ຊື່ ຂອງໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງ ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດແລະຄຸ້ມຄອງໂຄງການ

ຊື່ໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງ.....

ບຸກຄົນສຳຄັນທີ່ຈະພົວພັນໄດ້:

ໂທລະສັບທ້ອງຖານ:.....ແຟັກ:.....ມິຖີ:.....

Email

2# ຊື່ ແລະ ທີ່ຕັ້ງໂຄງການ

ຊື່ (ແລະ ລະຫັດ ຂອງໂຄງການ):

.....

ພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍ (ເມືອງ, ແຂວງ)

.....

.....

ຈຳນວນບ້ານເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ:.....ແຜນການ:.....

ໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຈຳຕົວໂຄງການ:.....ປີເລີ່ມຕົ້ນ.....ປີສຸດທ້າຍ.....

3# ເປົ້າໝາຍສຳຄັນຂອງໂຄງການກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງໃດ:

(ທ່ານສາມາດຂີດຕອບໄດ້ຫຼາຍຂໍ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງໂຄງການທີ່ມີຂອງພວກທ່ານ)

ການປົກປ້ອງສະພາບແວດລ້ອມ

ການກະສິກຳແບບຍືນຍົງ

ກາງປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມກະສິກຳທີ່ດຳເນີນຢູ່ ສປປລາວ (2002)

ດຳເນີນການໂດຍ: ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ LEAP

- ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຍາກຈົນ
- ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່
- ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ / ຝຶກອົບຮົມ
- ການປັບປຸງພັດທະນາການຈັດຕັ້ງ
- ເພີ່ມຜົນຜະລິດ1).....2).....
- ການກະສິກຳອື່ນໆ.....
- ຫຼືໂຄງການພວກທ່ານມີຫົວເປົ້າໝາຍອັນອື່ນເພີ່ມເຕີມບໍ່? ເຊັ່ນ ໃນການສົ່ງເສີມ
ການຮັກສາສຸຂະອະນາໄມ, ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ການສຶກສາ ແລະ ອື່ນໆ.
.....
.....

B. ສະພາບຂອງບ້ານເປົ້າໝາຍ

ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າສະພາບຂອງແຕ່ລະບ້ານອາດມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ຂໍໃຫ້ທ່ານ
ໄດ້ພະຍາຍາມໃຈ້ແຍກ ແລະ ໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ສະແດງເຖິງລັກສະນະອັນພື້ນເດັ່ນຂອງບ້ານ.

1# ສະພາບພື້ນທີ່ / ການນຳໃຊ້ດິນຂອງບ້ານເປົ້າໝາຍໂຄງການ

- ເປັນເຂດເນີນສູງ
- ເປັນເຂດມີຊົນລະປະທານໄຊ້ໄດ້ທັງລະດູແລ້ງ
- ເປັນເຂດມີຊົນລະປະທານ ໃຊ້ໄດ້ພຽງແຕ່ລະດູຝົນ
- ເປັນນານຈີ່ຝົນ
- ບ້ານເລົ່ານັ້ນມີເນື້ອທີ່ປ່າທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ ?
- ບ້ານມີເງື່ອນໄຂ ຫຼື ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອັນອື່ນບໍ່ ທີ່ເປັນ ອັນສາມາດຊ່ວຍ
ໃຫ້ຊາວບ້ານນຳໃຊ້ ເຮັດສິ່ງອື່ນໆ ໄດ້ (ຕົວຢ່າງ ເຂດພູສູງອາກາດ ໜາວ), ມີໜອງ ແລະ
ຫວັຍທຳມະຊາດ ແລະ ອື່ນໆ...ຈົ່ງອະທິບາຍ:
.....
.....

(ຖ້າຫາກເຫັນວ່າເປັນສິ່ງທີ່ເປັນລະບົບປະສົມປະສານກະລຸນາຈັດເລກໝາຍກຳກັບ ຄວາມສຳຄັນໃຫ້ດ້ວຍ)

2# ກິດຈະກຳການຜະລິດກະສິກຳທີ່ສຳຄັນ ໃນບ້ານເປົ້າໝາຍ

- ປູກເຂົ້າ
 - ປູກພືດເສດຖະກິດ 1)....., 2).....
3)
 - ລ້ຽງສັດ (ລວມທັງປາ), ປະເພດສັດລ້ຽງ, ວິທີລ້ຽງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຜົນຜະລິດ
.....
.....
.....
 - ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ: 1)....., 2)
3).....
 - ອື່ນໆ (ລວມທັງສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນການຜະລິດກະສິກຳ)
1)
2).....
- (ກະລຸນາຈັດອັນດັບຄວາມສຳຄັນໃຫ້ດ້ວຍ)

3# ບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ສຳຄັນໃນການຜະລິດກະສິກຳຂອງບ້ານເປົ້າໝາຍ

☐ ນ້ຳຖ້ວມ(ເລື້ອຍໆ?)	☐ ແຫ້ງແລ້ງ(ເລື້ອຍໆ?)
☐ ແມງໄມ້.	☐ ພະຍາດ(ພືດຊະນິດໃດ)
☐ ດິນບໍ່ດີ	☐ ດິນເຊາະເຈື່ອນ
☐ ຄວາມຮູ້ທາງວິຊາການມີຈຳກັດ	☐ ສະພາບການຕະຫຼາດບໍ່ດີ
☐ ແນວພັນປູກມີຈຳກັດ:	

- ພະຍາດ(ສັດຊະນິດໃດ).....
- ວັດສະພືດ(ກັບພືດໃດ?).....
- ອື່ນໆ.....

4# ມີຊົນເຜົ່າພື້ນຖານໃດແດ່ໃນບ້ານເປົ້າໝາຍ

(ກະລຸນາຂຽນເຜົ່າລາວລາວສູງ, ລາວເທິງ, ລາວລຸ່ມ ແລະ ຊື່ຊົນເຜົ່າອື່ນໆ ມີແນວໃດ)

- 1)
- 2)
- 3)

5# ລະດັບການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານຂອງບ້ານ

- ທຸກຄອບຄົວມີເຂົ້າພໍກິນ ແລະ ໄດ້ຂາຍ ໃນປີປົກກະຕິ
 - ທຸກຄອບຄົວມີເຂົ້າພໍກິນໃນປີປົກກະຕິ
 - ມີຫຼາຍຄອບຄົວຂາດເຂົ້າກິນ 2 – 3 ເດືອນ
 - ມີຫຼາຍຄອບຄົວຂາດເຂົ້າກິນຫຼາຍກວ່າ 3 ເດືອນ ຂຶ້ນໄປ
 - ມີຫຼາຍຄອບຄົວໄດ້ ລາຍຮັບຈາກກິດຈະກຳອື່ນ ເພື່ອຊື້ເຂົ້າມາກິນ (ຕົວຢ່າງ: ປູກກະ ເຟ, ລ້ຽງສັດ),
 - ອື່ນໆ, ອະທິບາຍ
-
-

6# ພື້ນຖານຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການຕະຫຼາດ ຂອງບ້ານເປົ້າໝາຍ

- ຕ້ອງຢ່າງໄປຫາທາງໃຫຍ່
- ມີທາງຊອຍ, ໃຊ້ໄດ້ແຕ່ລະດູແລ້ງ
- ມີທາງຊອຍ, ໃຊ້ໄດ້ຕະຫຼອດປີ
- ຢູ່ໃກ້ແຄມທາງໃຫຍ່
- ຢູ່ໃກ້ຕົວເມືອງ ແລະ ຕະຫຼາດປະມານ.....ກມ

- ຊາວບ້ານມັກໃຊ້ ພາຫະນະການເດີນທາງ (ເຊັ່ນ: ເຮືອ, ກຽນ, ມ້າ ແລະ ອື່ນໆ)
.....
.....
- ແນວອື່ນໆ, ອະທິບາຍ:
.....

7# ການມອບດິນ, ມອບປ່າ

- ໃນບ້ານເບົາໝາຍ ໄດ້ມີການມອບດິນ, ມອບປ່າ ຫຼື ຍັງ
- ໄດ້ມອບແລ້ວ, ໃນປີ.....
 - ຍັງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ

C. ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງເສີມ (ສະເພາະໄລຍະດຳເນີນໂຄງການ)

1# ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການເດີນທາງສຳລັບພະນັກງານພາກສະໜາມ

- ພະນັກງານແຕ່ລະຄົນມີພາຫະນະເດີນທາງລົງພາກສະໜາມປະຈຳແຕ່ລະຄົນ
- ມີພາຫະນະ, ແຕ່ສຳລັບການເດີນທາງໄປເປັນທົ່ມ
- ພະນັກງານສິ່ງເສີມຕ້ອງໄດ້ສະເໜີນຳໃຊ້ພາຫະນະລົງ ສະໜາມແຕ່ລະຄັ້ງ
- ມີວິທີການແລະເງື່ອນໄຂແບບອື່ນໆ (ເຊັ່ນ: ພະນັກ ງານຈະໃຊ້ພາຫະນະຕົນເອງ ແຕ່ໂຄງການໃຫ້ອັດຕາກິນ ແລະ ຄ່ານໍ້າມັນ ແລະ ພັກເຊົາ ແລະ ອື່ນໆ), ຈົ່ງອະທິບາຍ:
.....
.....

2# ອັດຕາສ່ວນຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານສິ່ງເສີມເສີມ:

ພະນັກງານ 1 ຄົນ ຮັບຜິດຊອບ.....ບ້ານ ຫຼື 1 ທົ່ມ ຮັບຜິດຊອບ.....ບ້ານ,

ຈົ່ງອະທິບາຍເຫດຜົນ:.....

3# ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ(ໃນໄລຍະ 2 –3 ປີຜ່ານມາ)

- ໄດ້ມີການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງວິຊາການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງພະນັກງານ
- ຈັດໃຫ້ມີການຖອດຖອນບົດຮຽນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ
- ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມດ້ານອື່ນໆ, ອະທິບາຍ.....

4# ການຕອບສະໜອງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານສຳລັບ:

- ວຽກພາກສະໜາກ ພຽງພໍ
 ບໍ່, ຂາດ

- ວຽກຫ້ອງການ ພຽງພໍ
 ບໍ່, ຂາດ

D. ການປະກອບສ່ວນປັບປຸງພື້ນຖານເຕັກນິກ ແລະ ສັງຄົມ

1# ມີການປັບປຸງພື້ນທີ່ເຄີຍປູກໂດຍ:

- ສະໜອງແນວພັນປູກ 1)ພືດ....., 2) ພືດ.....
- ແນະນຳເພື່ອປັບປຸງວິທີການປູກ 1)ພືດ....., 2) ພືດ.....
- ອື່ນໆ
.....
.....

2# ຊຸກຍູ້ໃຫ້ປູກພືດແນວໃໝ່

- 1 , ເຫດຜົນໃນການເລືອກ
2. , ເຫດຜົນໃນການເລືອກ
3. , ເຫດຜົນໃນການເລືອກ

3# ໃຫ້ການແນະນຳວິທີປັບປຸງການລ້ຽງສັດເຊັ່ນ:

(ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ການສັກຍາ, ການນຳໃຊ້ຍາພື້ນເມືອງ) ຫຼື ການ ປັບປຸງວິທີການ (ວິທີສ້າງຄອກໄກ່, ການໃຫ້ອາຫານ ແລະ ລະບຽບການຂອງບ້ານ...)

ສັດປີກ,ດ້ວຍ.....
.....
.....
ໝູ, ດ້ວຍ

ປາ, ດ້ວຍ

.....

.....

ງົວ / ຄວາຍ, ດ້ວຍ

.....

.....

4# ໄດ້ມີການແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ລະບົບການກະສິກຳແບບໃໝ່

- ປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ (ບໍ່ໄດ້ປູກຢ່າງຫຼວງຫາຍພໍພຽງແຕ່ປູກໄວ້ກິນໃນຄອບຄົວ)
- ຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ມາເຮັດອາຊີບຄົງທີ່
- ການລ້ຽງປາໃນໜອງ / ລ້ຽງສັດນ້ອຍ(ສັດປີກ) / ວິທີການໃຫ້ອາຫານ
- ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ
- ອື່ນໆ, ອະທິບາຍ

5# ໄດ້ມີການແນະນຳບັນດາເຕັກໂນໂລຢີການກະສິກຳແບບຍືນຍານ:

- ປູກພືດເພື່ອປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນຕາມເນື້ອທີ່ຄ້ອຍຊັນ
 - ປັບປຸງລະບົບການປູກພືດສະຫລັບໃນເຂດເນີນສູງ
 - ນຳໃຊ້ຝຸ່ນຊີວະພາບ (ເຊັ່ນ: ຝຸ່ນຂຽວ, ຝຸ່ນປົ່ມ ແລະ ອື່ນໆ)
 - ນຳໃຊ້ສະໝຸນໄພເພື່ອປ້ອງກັນພືດ
 - ການປູກພືດໝູນວຽນເພື່ອປັບປຸງດິນ
 - ອື່ນໆ.....
-

6# ແນະນຳໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງອົງກອນຊາວບ້ານຂັ້ນພື້ນຖານ

- ກຸ່ມນຳໃຊ້ນຳ
 - ກຸ່ມສິນເຊື້ອ ແລະ ອອມຊັບຂອງບ້ານ
 - ທະນາຄານເຂົ້າ
 - ທະນະຄານ ງົວ, ຄວາຍ, ອື່ນໆ.....
-

- ກຸ່ມແລກປ່ຽນເຕັກນິກ
- 1) 2)

- ກຸ່ມຜະລິດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ
- 1), 2)

- ກຸ່ມອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ອະທິບາຍ
-
-

- ອື່ນໆ, ອະທິບາຍ :
-
-
-
-
-
-

D. ວິທີການສົ່ງເສີມທີ່ໂຄງການນຳໃຊ້

1# ວິທີການກຳນົດກິດຈະກຳເພື່ອເຂົ້າໄປຊຸກຍູ້ບັບປຸງບ້ານເປົ້າໝາຍ:

- ກ່ອນໂຄງການຈະກຳນົດເອົາເຕັກໂນໂລຢີເຂົ້າໄປສົ່ງເສີມ, ຊາວບ້ານໄດ້ກຳນົດບັນຫາ ແລ້ວຫຼື ບໍ່
- ໂຄງການໄດ້ນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຢີອັນໃໝ່ທີ່ຫລາກຫຼາຍໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານຫຼືບໍ່ ກ່ອນທີ່ຈະໃຫ້ຊາວບ້ານເລືອກ ເອົາສິ່ງທີ່ເຂົາຕ້ອງການ
- ພະນັກງານສົ່ງເສີມໄດ້ມີການສຳຫຼວດໝູ່ບ້ານເປົ້າໝາຍ ຫຼື ບໍ່ກ່ອນທີ່ຈະເລືອກໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເຫັນວ່າເປັນທາງອອກທີ່ດີ
- ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ໄດ້ແນະນຳເຕັກໂນໂລຢີອັນໃໝ່ ໂດຍບໍ່ມີການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວບ້ານເລີຍ
- ໂຄງການສະໜອງໄດ້ແຕ່ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ກິດຈະກຳສະເພາະດ້ານເທົ່ານັ້ນ (ເຊັ່ນ: ກິດຈະກຳ ປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ໂຄງການຊ່ວຍຊາວບ້ານໄດ້ແຕ່ ປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ)
- ຫຼື ໂຄງການມີວິທີການອື່ນໆ ເພື່ອແນະນຳກິດຈະກຳ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ ເພື່ອການ ສົ່ງເສີມ, ຈຶ່ງອະທິບາຍ

.....

.....

.....

.....

.....

2# ວິທີເຂົ້າໄປສົ່ງເສີມຊາວບ້ານຂອງໂຄງການ

(ບາງເທື່ອ ໂຄງການອາດນຳໃຊ້ ສິ່ງທີ່ ຈະໄດ້ກ່າວຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຫຼາຍກວ່າ 1 ຂໍ້)

- ສ້າງໃຫ້ມີຄອບຄົວປະສານ ລະຫວ່າງພະນັກງານ ກັບຊາວບ້ານ
- ສ້າງໃຫ້ເປັນຄອບຄົວຕົວແບບ
- ເຂົ້າໄປປະສານກັບອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ບ້ານເປັນຜູ້ເລືອກ ເອົາຄອບຄົວ ທີ່ຈະເຮັດແປງສາທິດຕ່າງໆ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງບ້ານ
- ສ້າງເປັນສູນສາທິດສະເພາະ
- ເຂົ້າໄປຈັດຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການພັດທະນາບ້ານເພື່ອຄຸ້ມຄອງກິດຈະກຳຂອງໂຄງ ການ
- ເຂົ້າໄປຈັດຕັ້ງກຸ່ມຊາວກະສິກອນທີ່ສະໝັກໃຈຮ່ວມໃຈກັນ ເພື່ອປະຕິບັດວຽກໂຄງ ການ ໃດໜຶ່ງທີ່ ສະມາຊິກມີຄວາມສົນໃຈຮ່ວມກັນ
- ເຈາະຈົງສ້າງເປັນກຸ່ມສະເພາະດ້ານ (ເຊັ່ນ: ກຸ່ມຜູ້ຍິງ, ຄອບຄົວທຸກຍາກ...)
- ຫຼື ມີວິທີການອື່ນໆເພື່ອປະສານກັບຊາວບ້ານ, ຈຶ່ງອະທິບາຍ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3# ວິທີການແນະນຳເຕັກນິກໃໝ່ໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ

(ໃນນີ້ອາດຈະມີບາງຢ່າງທີ່ຄ້າຍຄືກັບຂໍ້ 2 ຂ້າງເທິງ)

- ນຳໃຊ້ແບງສາທິດຢູ່ໃນບ້ານ
- ເອົາປະຊາຊົນເຂົ້າຮ່ວມໃນການທົດສອບເຕັກໂນໂລຢີອັນໃໝ່

- ຈັດທັດສະນະສຶກສາ
- ຈັດຜຶກອົບຮົມ
- ໃຫ້ພະນັກງານເຮັດວຽກກັບຊາວບ້ານໂດຍກົງ ເພື່ອສ້າງເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່
- ແຈກຍາຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນເຊັ່ນ: ປື້ມແນະນຳ, ແຜນພາບ, ສາຍຮູບເງົາວິດີໂອ ແລະ ອື່ນໆ (ຖ້າທ່ານເຫັນສິ່ງໃດທີ່ສຳຄັນກວ່າກະນາ ໝາຍເລກຈັດຄວາມສຳຄັນໃຫ້ດ້ວຍ)

4# ການສະໜອງອຸປະກອນການຜະລິດ

- ໂຄງການໄດ້ສະໜອງອຸປະກອນຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການທົດສອບ ແລະ ເຮັດແປງສາທິດ
- ໂຄງການສະໜອງ ອຸປະກອນການຜະລິດ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການຂະຫຍາຍແບບກວ້າງ ຂວາງ (ເຊັ່ນ: ຍາວັກຊິນ ສຳລັບຊາວບ້ານທຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້), ອະທິບາຍ
.....
.....
- ໂຄງການໄດ້ສະໜອງເງິນ ຫຼື ອຸປະກອບວັດຖຸ (ເຊັ່ນ: ພັນສັດ, ພັນພືດ ເພື່ອໃຫ້ບ້ານ ໃຊ້ເປັນທຶນໝູນວຽນຕໍ່ໄປ)
- ໂຄງການສະໜອງເງິນ ຫຼື ວັດຖຸ ເພື່ອທົດແທນມູນຄ່າທັງໝົດໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ
- ໂຄງການຄ້ຳປະກັນມູນຄ່າອຸປະກອນ ປັດໃຈການຜະລິດ ຈຳນວນ.....%
- ອື່ນໆ
.....
.....

5# ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ຂອງພະນັກງານ
(ກໍລະນີນຳມີໃຊ້ຫຼາຍວິທີການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ກະລຸນາອະທິບາຍເປັນອັນສະເພາະ)

- ໂລຍະຫ່າງ(ດ້ານເວລາ)ໃນການຕິດຕາມປົກກະຕິ ສຳລັບແຕ່ລະບ້ານມີແນວໃດ ?
- ຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍໃນການຕິດຕາມມີຫຍັງແດ່ ?

- ກິດຈະກຳປົກກະຕິໃນການຕິດຕາມທີ່ພະນັກງານປະຕິບັດມີຫຍັງແດ່ ?.....
-

6# ຈຸດເລັ່ງໃນການສົ່ງເສີມ ທີ່ສຳຄັນຂອງໂຄງການ

- ຍົກປະສິດທິພາບຂອງຜົນຜະລິດ?
 - ເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່?
 - ເພື່ອປັບປຸງຂະບວນການຕັດສິນໃຈຂອງຊາວກະສິກອນ?
- ອື່ນໆ, ອະທິບາຍ
-
-
-

7# ຂະບວນການຂອງການສົ່ງເສີມທົ່ວໄປທີ່ໂຄງການນຳໃຊ້

ຂໍໃຫ້ອະທິບາຍ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ເອກະສານທີ່ຕິດຂັດມາພ້ອມ 2: ຂໍ້ມູນຂອງໂຄງການທີ່ຮ່ວມໃນການສຳຫຼວດ

No	Name of implementing organizations	Name of Projects	Contact person	Tel	Fax	Mobile	E-mail
1	ADRA Lao PDR	Sericulture Promotion and Integration for Community Empowerment	Mr. Brendon Irvine	215276	253007	511015	ADRALaos@compuserve.com
2	CARE International in Lao PDR.	Remote Area Development (RAD)	Mr. Houangkham	074 211781	074 211781		
3	CARE International in Lao P.D.R.	Livelihood Improvement and Forestry Conservation Project (ໂຄງການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຮັກສາປ່າໄມ້ ເມືອງປາກລາຍ)	Mr. John Connell				
4	CIDSE LAO	Integrated Community Development, Promotion of Sustainable Agriculture in VTE municipality	Mr. Bounpanh Ms. Khamkeo Oupravanh	214862	216312		bounpanh@cidselao.org khankeo@cidselao.org
5	Concern World Wide	Villagers and Civil Servatns' Capacity Building Project (ໂຄງການເສີມສ້າງທ່າແຮງກັບຊາວບ້ານແລະ ພະນັກງານລັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ)	Ms. Malavanh Chomthanansy	213578	213577		concern@laotel.com
6	Consortium in the Lao PDR	Lao Economic Acceleration Program for the silk sector	Mr. Michiel Peyra	214524	217553		michiel@consolao.laopdr.com
7	CUSO	Integrated and Sustainable Agro-Forestry Project (ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳປ່າໄມ້ແບບປະສານ ປະສານ ແລະ ຍືນຍົງ)	Ms. Phouangmaly (Khamla)	314630	313755		cusolao@laotel.com
8	CUSO	Integrated and Sustainable Agro-Forestry Project-Xekong province (ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ແບບປະສານ ສົມປະສານແລະຍືນຍົງແຂວງເຊກອງ)	Mr. Phandaeth Phaipadit	038 211010	038 211004		siafsek@laotel.com

ກາງປະເມີນພົນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມກະສິກຳທີ່ດຳເນີນຢູ່ ສປປລາວ (2002)
ດຳເນີນການໂດຍ: ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ LEAP

No	Name of implementing organizations	Name of Projects	Contact person	Tel	Fax	Mobile	E-mail
9	Department of Irrigation/AFD	Decentralized irrigation Development & Management Project (DIDMP)	Ms. Hermien Rodenburg	223648	223648	615058	didmpafd@laopdr.com
10	Department. of Livestock and Fisheries (MAF)	Strengthening of Livestock Services and Extension Activities (Lao-EU Livestock Project)	Dr. Southone Mr. G. Oosterwyk			520221 517994	eu.livestock@laonet.net
11	DWHH/GAA Deutsche Welthungerhilfe / German Agro Action	Community Based Rural Development for Conservation of the NamBeng/Nam Man Watershed	Mr. Lothar Kinzelmann	081 211208	081 312215		gaaudx@laotel.com
12	DWHH/GAA Deutsche Welthungerhilfe / German Agro Action	Community Based Rural Development Project for Sustainable Food Security in Nga+Xag districts	Mr. Onkeo	081 211830	081 211830		
13	Department of Forestry	The Lao Swedish Forestry Programme-	Mr. Pheng Souvanthong			513382	
14	Family Planning Australia + Lao Women's Union	Rural Women in Community Development and Family Health in Lao PDR Phase 2 (RWP 2)	Ms. Rachel Dechaineux or Mr. Thonglaeng	292261	252261	522022	rwpfpa@laotel.com
15	FAO	GCSP/LAO/001/JPN	Mr. Bounphavanh Kanyayong	732325	732325	510820	spfslaos@laotel.com
16	FLSP ($\text{Å}\text{£}\text{¤}\text{¼}\text{-}\text{ê}\text{ö}\text{©}\text{!}\text{½}\text{®}\text{®}\text{¼}\text{-}\text{!}\text{É}\text{¾}\text{¤}\text{!}\text{ñ}\text{©}$)	FLSP Forages and Livestock Systems Project, supported by CIAT	Mr. Viengxay Photakoun Mr. Viengsavanh	222796 /97		521454 522041	Viengxay@laotel.com flspvte@laotel.com p.horne@cgiar.org
17	GTZ	Rural Development Project (RDP) Bokeo	Mr. Holger Grages	084 211499	084 211499		hobuli@yahoo.com
18	IUCN	Nam Et Phou Loei (ICAD project)	Ms. Latsamay Sylavong	216401	216127	503648	latsamay@iucnlaos.laonet.net
19	Integrated Upland Agriculture Research Project (IUARP) under NAFRI	Integrated Upland Agriculture Research Project (IUARP)	Mr. Phouthone Sophathilath	770027	770047	507763	thone2000@hotmail.com
20	Lao-IRRL Project (questionnaire for IUARP)	Lao-IRRI Protect	Mr. Bruce Linqvist	071 212310	071 212310		b.linqvist@cgiar.org

ການປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມກະສິກໍາທີ່ດໍາເນີນຢູ່ ສປປລາວ (2002)
ດໍາເນີນການໂດຍ: ໂຄງການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ LEAP

No	Name of implementing organizations	Name of Projects	Contact person	Tel	Fax	Mobile	E-mail
21	Lao-IRRI (SDC/IRRI)	Lao-IRRI Project, Vientiane	Ms. Renate Braun	770066		509410	Renate.Braun@cgiar.org
22	MAF AND GTZ	Nam Ngum Watershed Management and Conservation Project (NAWACOP)	Mr. Gerry Duckitt	061 312026	061 211102		nawacop@laotel.com
23	NAFES	Village Investment for the Poor (VIP)	Mr. Soukhine	732185	732092		adp@laopdr.com
24	Norwegian Church Aid (NCA)	Bokeo Rural Development Project of Muang Meung and Nam Chuam; Long Alternative Development Project		413867	413450		ncaaos@laotel.com
25	Oxfam Community Aid Abroad (OCAA)	Sustainable Community Livelihood Development project	Mr. Khamluang Keota, Ms. Manivanh Suiyavong, Mr. Sengthong	450870	414660		caalaoam@laotel.com caalaovs@laotel.com
26	Oxfam Solidarity Belgium	Sepone Rural Development Project	Mr. Bong Mounsayaphom	450863 /64	414660		oxfamsol@laotel.com
27	Provincial Agriculture and Forestry Office Xiengkhoang	Nam Ngum Watershed Management and Conservation Project	Mr. Peter Greindl	061 312026	061 211012		nawacop@laotel.com
28	Quaker Service in Laos	Rural Development Project in Muang La and Muang Nga (ໂຄງການພັດທະນາຊຸມນະບົດເມືອງຫຼາແລະເມືອງງາ)	Mr. Kamkeo Phantanouvong, Mr. John Ferchak	312510	314370	516914	qsl@loxinfo.co.th
29	Save the Children Fund Australia	RCPR (ຫຼຸດຜ່ອນວາມທຸກຈົນຊຸມຊົນທ່າງໂກສອກຫຼີກ)	Mr. Khamse Saisithitha	416937 415432	314471	612820	RCPR@laotel.com
30	Salakham Plant Protection Center (ສູນປ້ອງກັນພືດ)	Promotion of BE production (ຊຸກຍູ້ການຜະລິດຝຸ່ນປົ່ມ)	Mr. Saluemsy Phithayaphone	812110	812090	508981	
31	SIDA	The Lao Swedish Forestry Programme - Phase 4	Mr. Pheng Souvanthong			513382	
32	UNDCP	Shifting Cultivation Stabilization Pilot Project, Xam Neua District, Houaphanh Province	Mr. Siviengxam Phangphoma	064 312492	064 312492		pioscspp@laotel.com

No	Name of implementing organizations	Name of Projects	Contact person	Tel	Fax	Mobile	E-mail
33	UNDCP/PFU/NPADP-F12	North Phongsaly Alternative Development Project	Mr. Somchay, Ounphrachanh, Mr. Trevor Gibson	088 412088	088 412088		npadp@laotel.com
34	Upland Agriculture Development Project, Vientiane Province	Upland Agriculture Development Project-Vientiane Province	Mr. Sithaheng Thongsavant			523208	rd_kv@hotmail.com
35	United Nations Drug Control Program, AD/LAO/99/C99	UN Nonghet Alternative Development Project	Mr. Bounton Chanthaphone	061 312430	061 312430		nadp.c99project@undp.org
36	Vegetable and fruit tree research center (ສູນຄົ້ນຄ້ວາຜັດຜັກແລະໄມ້ໃຫ້ໜາກ)	Vegetable and fruit tree research center (ໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາຜັດຜັກແລະໄມ້ໃຫ້ໜາກ)	Mr. Bounkong Souvimon	360377	360377		uhre@gmx.net
37	Xiengkhoang, Huaphan Authority and DANIDA	Integrated Nuen Reservoir Management (ຄຸ້ມຄອງອ່າງໂຕ່ງແບບປະສົມປະສານນ້ຳເນີນ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ຫົວພັນ)	Mr. Kongkeo, Mr. Hendrick Nilson	061 211295	061 211296	561105	NiwMap@laotel.com
38	ZOA	Formal and Non-Formal Education Project for Ethnic Groups (ໂຄງການພັດທະນາແລະຂະຫຍາຍການສຶກສາໃນແລະນອກລະບົບໂຮງຮຽນໃຫ້ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ)	Ms. Sida	313071	313945		zoalaos@laotel.com